

REGISTERED No. B. 156.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

શાર્દૂલવિક્રિડિતમ્.

ये जीवेषु दयालवः स्पृशति यान् स्वल्पोपि न श्रीमदः
 आता ये न परोपकारकरणं हृष्यति ये याचिताः
 स्वस्थाः सत्स्वपि यौवनोदयमहाव्याधिमकोपेषु ये
 ते लोकोत्तरचारुचित्रचरिताः श्रेष्ठाः कति स्युर्नराः ॥

જીને જીવદયા વસી મનયિયે, કદમી તણા ગવ નહી,
 ઉપકાર નહી થાક, યાયકમણે આહ્વાદ માને સંહી;
 શાંત ચિત્તનથી, જીવાની મદની રોગે હણાયે નહી,
 એવા સુદર શ્રી મુક્ત યુજાથી શોધ્યે જીવદસે મહી.

પુસ્તક ૨૮ મું. ફાલ્ગુન. સંવત ૧૯૬૬. શાકે ૧૮૩૪. અંક ૧૨ મો.

પ્રગટ કર્તા.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સમા. ભાવનગર.

અનુક્રમણિકા.

૧ વૈરાગ્યશતક (સમશ્લોકી)	૩૬૯
૨ સર્વગ્રંથિત સ્વર્ગી નિલદાણુલા	૩૭૦
૩ સર્વગ્રંથિત સર્વ વ્યાખ્યાનત્રિધિ	૩૭૪
૪ સર્વગ્રંથિત સ્વરચના સંપન્ની રૂપક	૩૭૫
૫ મૈત્રીભાવનું ઉદું રહસ્ય	૩૭૬
૬ દેવને કાંડો	૩૭૮
૭ અમદાવાદખાતે મળેલો શ્રી સંધનો મહાન મેળાવડો	૩૮૦
૮ સૌરસા	૩૮૯
૯ આકાશી જૈન સ્વેતાન્ધર ઇન્દ્રનમ	૩૯૧
૧૦ પ. શ્રી ગંભીરવિજયજીનો સ્વર્ગવસ	૩૯૫

શ્રી "સસ્વતી" છાપખાનું—ભાવનગર.

મુદ્રક શ્રી. ૧)

પોસ્ટાઈ ૩૧. ૦-૪-૦ મેટ સથે.

સાઇક મેમ્બરોને ભેટ.

આમારી સભાના સાઇક મેમ્બરોને આહુ વર્ષની ભેટ તરીકે આપવાના રીતે પુસ્તકો મુકરર થઈ ગયા છે અને તે તૈયાર પણ થઈ ગયા છે. થોડા દિવસમાં મોકલવાનું શરૂ કરવામાં આવશે.

શ્રી પંચાશક અંથ ટીકા સહિત. (સંસ્કૃત)

શ્રી કર્મઅંથ ટીકા વિભાગ રત્ને, (કર્મઅંથ પમે, ક્રુકો તથા સંસ્કૃત કર્મઅંથ.)

શ્રી જ્ઞાનસાર ટીકા સહિત. (સંસ્કૃત)

શ્રી પરિશિષ્ટ પર્વ-પદ્યઅંથ

શ્રી પ્રમેય રત્નકોષ-ન્યાયનો અંથ. ગૂણ. (સંસ્કૃત)

શ્રી પ્રકરણો ઉપરના સ્તવનાદિનો સંગ્રહ. ગુજરાતી પદ્યઅંથ.

શ્રી ધનપાળ પંચાશિકા. ટીકા. અર્થ યુક્ત તથા ત્રણ તીર્થોના કવ્યો સહિત.

શ્રી તત્ત્વચાર્તા તથા લક્ષ્મી સસ્સ્વતીનો સંવાદ. (ગુજરાતી ભાષામાં)

ઉપર જણાવેલી આઠ વસ્તુ પિકી પ્રથમના પાંચ અંથો તદ્દન સંસ્કૃતમાં છે અને તે સંસ્કૃત ભાષાના પણ સારા અભ્યાસીને ઉપયોગી થઈ પડે તેમ છે તેથી તેમાંના પ્રથમના ત્રણ અંથો જે સાઇક મેમ્બર આસ મોકલવા ફરમાવશે તેમનેજ મોકલવામાં આવશે અને બાકીના પાંચ નો સર્વને મોકલવામાં આવશે.

ઉપરના અંથો પોસ્ટેજ પૂરતાજ વેદ્યુપેનલથી મોકલવામાં આવશે.

આઠ વસ્તુની ઈચ્છાવાળા લા. મેમ્બરે તરતમાંજ પત્ર લખવા તસ્દી લેવી.

જે પોતે નહીં ગંગાએ તેનીવતી એ અંથો સાધુ સાધવી વિગેરેને ભેટ આપવામાં આવશે જેથી તેનો સદુપયોગ થશે ને તેને લાભ થાયશે.

ઉપરના અંથો કિંમતથી મંગાવનારને માટે પણ નીચે

પ્રમાણે સગવડ રાખવામાં આવી છે.

			પોસ્ટેજ.
૧ શ્રી પંચાશક અંથ સટીક. કા. ૫૦ શ્લોક ૧૦૦૦૦	૩ રા.	૦૮	
૨ શ્રી કર્મઅંથ ટીકા યુક્ત વિભાગ રત્ને. કા. ૪૦ શ્લોક ૮૦૦૦	૩ ર)	૦૮	
૩ શ્રી જ્ઞાનસાર ટીકા યુક્ત. કા. ૧૪ શ્લોક ૩૦૦૦	૩ ૦૧૧	૦)૩૧	
૪ શ્રી પરિશિષ્ટ પર્વ. કા. ૨૨ શ્લોક ૪૦૦૦	૩ ૧)	૦)૩	
૫ શ્રી પ્રમેયરત્નકોષ. કા. ૬ શ્લોક ૧૨૦૦	૩ ૦૧	૦)	
૬ પ્રકરણો વિગેરે સ્તવનાદિનો સંગ્રહ.	૩ ૦૧	૦)૩	
૭ ધનપાળ પંચાશિકા.	૩ ૦)૩	૦)૩૧	
૮ તત્ત્વચાર્તા ને લક્ષ્મી સસ્સ્વતીનો સંવાદ.	૩ ૦)૩	૦)૩૧	

ખાસરમાગથી મંગાવનારને પોસ્ટેજ ઉપરનાં બેડ આપી વેદ્યુપેનલનો જાગશે

श्री जैन धर्म प्रकाश.

तत्र च गृहस्थैः सङ्गः परिहर्तव्योऽकट्याणमित्रयोगः, सेवितव्यानि कट्याणमित्राणि, न ह्यङ्गुलीयोचितस्थितिः, अपेक्षितव्यो लोकमार्गः, माननीया गुरुसंहतिः, जचितव्यमेतत्तत्रैः, प्रवर्तितव्यं दानादौ, कर्तव्योदारपूजा जगवतां, निरूपणीयः साधुविशेषः, श्रोतव्यं विधिना धर्मशास्त्रं, जावनीयं महायत्नेन, अनुष्ठेयस्तदर्थो विधानेन, अवलम्बनीयं धैर्यं, पर्याप्तोचनयायतिः, अवलोकनीयो मृत्युः, जचितव्यं परलोकप्रधानैः, सेवितव्यो गुरुजनः, कर्तव्यं योगपट्टदर्शनं, स्थापनीयं तट्टपादि मानसे, निरूपयितव्या धारणा, परिहर्तव्यो विकल्पमार्गः, प्रयतितव्यं योगशुद्धौ, कारयितव्यं जगवद्भुवनविम्बादिकं, द्वेष्टनीयं भुवनेश्वचनं, कर्तव्यो मङ्गलजपः, प्रतिपत्तव्यं चतुःशरणं, गर्हितव्यानि पुष्कृतानि, अनुमोदयितव्यं कुशलं, पूजनीया मंत्रदेवताः, श्रोतव्यानि सचेष्टिताः, जावनीयमौदार्यं, वर्तितव्यमुत्तमज्ञातेन, ततो जविष्यति जवतां साधुधर्मानुष्ठानजाजनता ॥ उपमितिजवप्रश्ना कथा.

पुस्तक २८ भुं.

श्रद्धयुत. सं. १८९६. शाके १८३४.

आंक १२ भा.

ॐ अहं नमस्तत्त्वज्ञाय.

वैराग्य शतक.

समश्लोकी.

(लेखक-भाष्य दाभय शाह.)

(अनुसंधान गृष्ट २८७ थी.)

उपजाति-ते अक वैवस्वत अक देव ! पराङ्गीनेय भद्रावती न;
यशु भद्रि ने सहु देवतामां, विविध मुद्रा पडती धराभां. ६१

वसंततिलका-आ तेज सर्व भक्तजवलेने धने छे,
वांछुं विलोढन छरे हर ते झरीने !

૩૬૮

જનવંશ પ્રકાશ.

ખીલી હવે 'પણુ' અરે સલિતાંગી એજ,
મારા મને શુચિ વિવેક કળાતું' તેજ. ૬૨

રે પ્રત્યક્ષ નારકી જગતમાં સ્વચ્છંદતા જ્યાં નવ,
એવો સર્વ સમે પુકાર કરતાં વિદ્વાન સર્વે 'પણુ;
તે નારી વશવર્તી એજ વિષયો કંડૂતિ જેવાં અર્હિ,
રોમાંચો થકી નિકસિત વપુએ તે લાગતા કાં નહિ? ૬૩

મંદાકાંતા--તે આ સ્ત્રીઓ ! કુવલયટશો ! તેજ ઋતુ વસંત,
ને આ મધ્યે શુચિવન ભૂમિતું' ને અમે એજ મિત્ર;
કિંતુ નિશ્ચે હૃદયમર્હિ થઈ તત્ત્વ દીવાની બ્યોત,
જેથી હાંસી હૃદય કરતું' યોવનોન્માદનીજ. ૬૪

આર્યા--કો દેવ ? ગતાંધકાર, કોણુ શુર ? શુદ્ધ માર્ગનો ભાષી;
શું ઉત્તમ વિજ્ઞાન ? નિજના શુણ્દોષતું' જ્ઞાન. ૬૫

જે કાર્ણવ્ય સુવર્ણથી નહિ થયું--સન્માર્ગ તાળે નહિ,
ને ને સંયમ લોહથી નહિ અને--સતોષ માટી થકી;
જેને યોગ્ય તપોવિધાન હલન બતાલાવલિ તેજ ને,
સિદ્ધિ કેમ થશે નૃધાન્ય નિકરે કુપાત્રના આશ્રયે ? ૬૬

હો મોહાહત છવ ! શુણુ વચન ધ્રુવા કદિં તો કહે,
'પાર્યો તું દ્રુણ આ ભવ અટવીમાં એમરે કંઈ ભટકતે;
ભાઈ ! તેવું ન કાંઈ ચોક્ષતણું' જે દેનાર તો શું અરે !
શું લૂલા જ્યમ તું ભુણે ? કંઈ નહિ તું યતનને આદરે. ૬૭

યોજા શુણુથી તુલ્ય હંસ-ળગલું' તો આલમાં અંતર,
કાળા શુણુથી કાગ-કોયલ સમા ને યોલીમાં અંતર;
પીળા શુણુથી હેમ-હળદરસમા તો મૂલ્યમાં અંતર,
માતુષ્યે સરખાંજ આર્ય-ખલ તો શુણ્ણોવિષે અંતર. ૬૮

વૈગય સતક.

૩૬૯

વસંતતિલકા-દ્વિયકી હત થયેલજ અન્ધમાત્ર,
તે ધીરતા સરસ શુદ્ધ કરે પવિત્ર;
ને આ જનો શુચિ વિવેક વિચારવાળા,
તો શુ' કરે! વિવિધ મન્મથનાજ આળા.

૯૯

ક્યારેજ તે દિન મને મળશેય એવો,
સધ્ધ્યાન વાન મનનાં નિત્ય રે થવાનો;
આનંદબિંદુ વિશદોજ સુધામયોનો,
પ્રહાર મહિં નજર મુક્તિવધૂતણી રે!

૧૦૦

અનુકુપ—લલિત સત્ય સંયુક્ત, સુસ્પષ્ટ મિત ને મીઠી;
વાણી જે બોલતાં વ્યક્ત, સ્વયંસિદ્ધા સરસ્વતી.

૧૦૧

સિંધ્યા શ્રી જિનવદસલ સુગુરુએ શાંતોપદેશામૃતે,
જેણે નાગપુરે કરાવ્યું ભુવન શ્રી નેમતીર્થેશનું;
એવા શ્રી ધનદેવ શેઠ વસતા તેના સુતે એજ રે!
પદ્માનંદ શતક રચ્યું! સુજનને આનંદના હેતુએ.

૧૦૨

સંપૂર્ણે હુમણી સુખે નહિ નહિ એ ચંદ્રના બિંબમાં,
ને એ ચંદનલેપથી નહિં અને દ્રાક્ષારસાસ્વાદમાં;
મેં આનંદ ન મેળવ્યો પ્રિય સખે! શુ' બોલવાથી વધુ ?
પદ્માનંદ શતક સુણી અનુભવ્યો આનંદ જેવો કહું.

૧૦૩

નોટ—શ્રી જિનવદસલશ્રી મહારાજનો ઉપદેશ સાંભળવા માટે નિરંતર જનારા તેમજ નાગ-પુરમાં જેણે શ્રી નેમિનાથનાં જિનાલય બંધાવ્યું એવા શ્રી ધનદેવ શેઠ હતા. તેના સુત-પુત્ર કવિશ્રી પદ્માનંદ નામે હતા. તેમણે આ પદ્માનંદ શતકની યોજના સજ્જનોનાં આનંદને માટે કરી. આ ધનદેવશેઠ! નો સંપત્ત જન્મ-સ્થાન વગેરે બે કોષ સહસ્ર બંધુના ગ્રન્થવામાં હોય તો તે તથા કવિશ્રી પદ્માનંદની અન્ય કૃતિઓ વગેરે મળે તો તે બહાર પાડવામાં આવે તો ઘણા લાભ થવા સંભવ છે. લેખક.

સર્વજ્ઞપ્રણિત સૂત્રની વિલક્ષણતા.

(વિશેષાવશ્યકે પૃષ્ઠ ૪૫૩-૬૬)

“ અરપ અક્ષર અને બહુ અર્થવાળું, વળી ખત્રીશ દોષ વર્જિત અને આ શુભોવટે અલંકૃત, એવા લક્ષણે કરી લક્ષિત હોય તેને સર્વજ્ઞ પ્રણીત સૂત્ર જાણવું ” અન્યત્ર કહેલા તે ખત્રીશ દોષોનું સ્વરૂપ આવી રીતે છે:—

૧. અત્રીક—અછંતી વાત (ખીના) પ્રગટ કરવી અને ખરી ખીનાને છુપાવવી. જેમકે ‘ આ જગત ઈશ્વરે કરેલું છે ’ ઇત્યાદિક અછતી-ખોટી-કલ્પિત વાત પ્રગટ કરવી અને ‘ આત્મા નથી ’ ઇત્યાદિક ખરી-ત્યાજ્યી ખીના છુપાવી દેવી તે.

૨. ઉપધાત જનક—જે વટે પ્રાણી વર્ગનો ઉપધાત-વિનાશ પ્રવર્તે, જેમકે ‘ વેદ વિહિતા હિંસા ’ એટલે વેદમાં કરવા દુરભાવેલી યજ્ઞાદિક અર્થે થતી હિંસા કરતાં ‘ ધર્મ-પુન્ય ’ થાયછે પણ ઇતર હિંસાની પેરે તેથી પાપ થતું નથી એવો પ્રાણીધાતક ઉપદેશ જ્યાં સમાયેલ હોય તે.

૩. નિરર્થક—જેમાં વર્ણ (અક્ષરો) નો ક્રમવિન્યાસ અથવા ઉચ્ચાર માત્ર હોય પણ અર્થ વિશેષ ન હોય તે-જેમકે અ, આ, ઇ. ઇત્યાદિક અથવા ઇત્યાદિવત.

૪. અપાર્થક—અસંબંધ (પૂર્વાપર સંબંધ વગરના) અર્થવાળું હોય તે. જેમકે ‘ દશ દારિદ્ર્ય, છ અપૂષ્પ, અજંચર્મ, ઇત્યાદિક.

૫. છલ—જેમાં અનિષ્ટ અર્થોત્તરનો સંભવ થતો હોવાથી વિવક્ષા કરવા છંદ અર્થનો ઉપધાત થઈ શકતો હોય તે. જેમકે ‘ નવ કરણસો દેવદત્તા ’ ઇત્યાદિક.

૬. દુહિલ—અહિત ઉપદેશવરે જે પાપન્યાપારને પોપત્રાવાળું હોવાથી પ્રાણીઓને દ્રોહ કરનારું થાય તે. જેમકે ‘ સમસ્ત જગતનો સંહાર કરતાં છતાં જેની શુદ્ધિ નિર્વેષ રહે છે તે પુરૂષ આકાશની પેરે પાપકર્મથી લેખાતો નથી. તથા ‘ જેટલો નજરે દેખાય છે તેટલોજ આ લોક છે, ખીનું બધું પ્રલાપ માત્ર લોકોને ડગવા માટે જ છે. સ્વર્ગ, મોક્ષ કે નરક કોણેજનું છે ? માટે જે પાપું, ખીનું કે લોગચું એજ ખરું છે. આગળ પાછળનો કશો વિચાર કરવાની જરૂર જ નથી; માટે નિશ્ચિંતપણે-નિર્ભયપણે વિપયશુખનો અનુભવ કરી લેવામાં લગારે ચૂકવું નહિ, ’ ઇત્યાદિ પ્રાણીઓને ઉન્માર્ગે દોરી જઈ અનર્થ ઉપજવનારાં અને પાપકાર્યોને પુષ્ટિ આપનારાં વચનો જેમાં હોય તે.

૭. નિઃસાર—વેદવચનાદિક પેરે તથાવિધ યુક્તિ વિમળ હોવાથી જે ગ્રંથ વિપ્રસાધે રૂપ હોય તે.

૮. અધિક—જે અક્ષર, માત્રા, પદાદિકવડે પ્રમાણથી વધારે હોય તે.

૯. ન્યૂન—જે અક્ષર, માત્રા, પદાદિકવડે ન્યૂન—હીન હોય તે. અથવા હેતુ ઉદાહરણથી અભ્યધિક હોય તે અધિક નાણુવું જેમકે ‘શબ્દ અનિત્ય છે કેમકે તે પ્રયોગ જન્ય છે, અને પ્રયતનનું તાત્કાલિક પરિણામ છે.’ એ વચન હેતુવધિક એટલે અધિક હેતુવાળું છે. તેવીજ રીતે ‘પ્રયોગજન્ય હોવાથી; ઘટપટની પેરે.’ એમ કહેવું તે ઉદાહરણાધિક છે. વળી એ હેતુ ઉદાહરણથી જે હીન હોય તે હીન નાણુવું. જેમકે ‘શબ્દ અનિત્ય છે ઘટવત્.’ એ હેતુહીન છે અને ‘પ્રયોગ જન્ય છે માટે.’ એ વચન ઉદાહરણહીન છે એમ નાણુવું. ઇત્યાદિક.

૧૦. પુનરૂક્ત—શબ્દથી અને અર્થથી એમ એ બે પ્રકારે પુનરૂક્ત હોય શકે છે. તેમાં શબ્દથી પુનરૂક્ત ‘ઘટ, ઘટ, ઘટ,’ ઇત્યાદિક. અને અર્થથી પુનરૂક્ત ‘ઘટ, કુટ, કુંભ’ ઇત્યાદિક. વળી અર્થોપપન્ન સંજ્ઞાથી પુનરૂક્તતા, જેમકે ‘પુષ્પ એવો દેવદત્ત દિવસે ખાતો નથી.’ એમ કહેવાથી અર્થોપ સમજાય છે કે તે રાત્રે ખાય છે. તેમ છતાં એમ સાક્ષાત્ ન કહેવું તે અર્થોપપન્ન પુનરૂક્તતા નાણુવી.

૧૧. વ્યાહત—જેમાં પૂર્વ વચનવડે પર વચનનો વ્યાઘાત થતો હોય એવું પૂર્વોપર વિરોધી વચન. જેમકે ‘કર્મ છે, તેનું ફળ છે, પણ કર્મનો કર્તા નથી.’ ઇત્યાદિ.

૧૨. અયુક્ત—જે વચનમાં સળાણ યુક્તિ ન હોય તે. જેમકે ‘તે હાથીએના ગંડસ્યગાયકી ઝરતા મહાજળોવડે હાથી, ઘોડા અને રથો તણાઈ બાય એવો ઘોર નદીનો પ્રવાહ આલ્યો.’ ઇત્યાદિ.

૧૩. કુમલિન—જેમાં કુમનો મેળ મળેજ નહિ. જેમકે સ્પર્શન, રસન, ઘ્રાણ, ચક્ષુ અને શ્રોત્રના વિષયો સ્પર્શ, રસ, ગંધ, રૂપ અને શબ્દ યથાક્રમ વર્ણવવા હોય ત્યારે શબ્દ, રૂપ, સ્પર્શ, ગંધ અને રસ એમ ગોલે. ઇત્યાદિ.

૧૪. વચનલિન—જેમાં એકવચન, દ્વિવચન અને બહુવચન જ્યાં જેમ ઘટે ત્યાં તેમ નહિ વાપરતાં લિન વાપરવામાં આવેલ હોય તે.

૧૫. વિલક્ષિત લિન—જેમાં પ્રથમા, દ્વિતીયા, તૃતીયા, પ્રમુખ વિલક્ષિતએ જ્યાં જેમ ઘટે તેમ ત્યાં નહિ વાપરતાં તેથી વિપરીત વાપરવામાં આવેલ હોય તે.

૧૬. લિંગલિન—જેમાં સ્ત્રીલિંગ, પુરુષલિંગ કે નપુंसકલિંગ જેમ ઘટે તેમ નહિ વાપરતાં તેથી વિપરીત વાપરવામાં આવેલ હોય તે.

૧૭. અનલિહિત—જે સ્વસિદ્ધાંતમાં ઉપદેશોનું ન હોય, જેમકે ‘વંશેષિકને માન્ય સાતમો પદાર્થ; તેમજ પ્રકૃતિ અને પુરુષ એ બે ઉમેરતાં જેમ સાંખ્ય માન્ય પદાર્થ.’ ઇત્યાદિ.

૧૮. અપદ્—પદ્યપદ્યમાં અન્ય છંદના અધિકારે અન્ય છંદનું કહેવું થાય તે. જેમકે ‘આર્યા’ ને ઠેકાણે ‘વૈતાલીય’ પદ કહેવું. ઇત્યાદિ.

૧૯. સ્વભાવહીન—જેમાં વસ્તુનો જે સ્વભાવ હોય તેથી વિપરીત કહેવો તે. જેમકે ‘અગ્નિ શીતળ છે.’ ‘આકાશ મૂર્તિમાન છે.’ ઇત્યાદિ.

૨૦. અવહિત—જેમાં પ્રસ્તુત (આણ) વિષયને બાબુ ઉપર મૂકી અપ્રસ્તુત વિષયને વિસ્તારથી કહી ફરી પ્રસ્તુત વિષયને પકડવો તે.

૨૧. કાળદોષ—જેમાં ભૂત, હાલિય કે વર્તમાન કાળનો વિપર્યય કરી દેવામાં આવે એટલે કે ભૂતને બદલે વર્તમાન કહેવો. ઇત્યાદિ.

૨૨. યતિદોષ—અસ્થાન વિરતિ અથવા સર્વથા અવિરતિ.

૨૩. છવિદોષ—અલંકાર વિશેષ—તેજસ્વિતાથી રહિત.

૨૪. સમયવિરૂદ્ધ—સ્વસિદ્ધાન્ત વિરોધી વચન. જેમકે ‘સાંજેનાં મતે આસન્ કારણે કાર્ય.’ ઇત્યાદિ.

૨૫. વચનમાત્ર—નિર્દોષ, જેમ કોઈએક માણસ ઇચ્છામુજ્જ્ઞ અને તે પ્રદેશ (સ્થાન) ને લોકના મધ્યગિંદુપણે બીજા પાસે જણાવે.

૨૬. અર્થોપતિદોષ—જેમાં અર્થોપત્તિ (ઉપલક્ષણ) વડે અનિષ્ટ પરિણામ ઉપજે તે. જેમકે ‘ઝડકુઝડકે નહિ મારવો.’ એમ કહેતાં ઉપલક્ષણથી બાકી બીજા કૃતરને મારવામાં દોષ નથી એવો અનર્થ થાય છે. ઇત્યાદિ.

૨૭. સમાસદોષ—ત્યાં સમાસવિધિ પ્રાપ્ત થાય ત્યાં સમાસ ન કરવો અથવા વિપરીત સમાસ કરવો તે.

૨૮. ઉપમાદોષ—જેમાં ‘હીન ઉપમા’ દેવામાં આવે. જેમકે ‘મેરૂ સર્વવં જેવો છે.’ અથવા ‘અધિક ઉપમા’ દેવામાં આવે. જેમકે ‘સર્વવ મેરૂ જેવો છે.’ અથવા ‘અતુપમા’ કહેવામાં આવે. જેમકે ‘મેરૂ સમુદ્ર જેવો છે.’ ઇત્યાદિ.

૨૯. રૂપકદોષ—સ્વરૂપભૂત અવયવોનું વર્ણન નહિ કરવું અથવા વિપરીત વર્ણન કરવું તે. જેમકે ‘પર્વતનું’ વર્ણન કરતાં તેના અંગભૂત શિખરા-દિગ્ગે ન વર્ણવે અથવા સમુદ્ર સંગ્રામી વસ્તુઓનું ત્યાં વર્ણન કરે. ઇત્યાદિ.

૩૦. નિર્કશદોષ—જેમાં કથેલાં પદોની એકવાદયતા કરવામાં ન આવે. જેમકે ‘આહી દેવદત્ત સ્થાલીમાં રાધે છે.’ એમ કહેવું જોય ત્યાં ‘રાધે છે’ એ શબ્દ બિલેન નહિ.

૩૧. પદાદોષ—જેમાં છતો એકો વસ્તુનો પદ્યમાં બાબુ મૂકેજ પદાર્થ હો એમ કહયતા કરવામાં આવી હોય. જેમકે ‘સતો ભાવઃ સત્તા’ એમ કહી વસ્તુપર્યે એજ એના માની વિશેષિક પદતત્ત્વળે છ પદાદોષમાં તેને જુદા

પદાર્થ તરીકે ગણેલ છે તે અયુક્ત છે. કેમકે વસ્તુના અનન્ત પર્ચાય હોવાથી પદાર્થ પણ અનન્ત થઈ જાય.

૩૨. સંધિદોષ—જ્યાં સંધિ કરવાનો વિધિ પ્રાપ્ત થાય ત્યાં તેમ ન કરે અથવા ખોટી-વિપરીત સંધિ કરે.

એ બન્નીશી સૂત્રદોષો છે. ઉક્ત દોષોથી તદ્દન મુક્ત અને આગળ કહેવામાં આવતાં ઉત્તમ લક્ષણોવડે જે લક્ષિત હોય તેને સર્વગ્રપ્રણીત સૂત્ર જાણવું. જે આઠ ગુણોવડે યુક્ત હોવાથી લક્ષણલક્ષિત સૂત્ર કહેવાય છે તે આઠ ગુણો આ રીતે છે—

૧. નિર્દોષ—સમસ્ત ઉક્ત તેમજ અયુક્ત દોષોથી જે સર્વગ્રપ્રણીત તે. એટલે દોષના અભાવને શાહી ગુણરૂપે નર્ણયો છે.
૨. સારવત્—જો શબ્દની પેરે અનેક અર્થ નાચક જે હોય.
૩. હેતુયુક્ત—અન્ય વ્યતિરેક ઉપપત્તિ લક્ષણ હેતુ સહિત હો.
૪. અલંકૃત—ઉપમા, ઉત્પ્રેક્ષાદિક અલંકારો વડે જે વિભૂષિત.
૫. ઉપનીત—છેવટ ઉપનય વડે જેનો ઉપસંહાર (સમાપ્તિ) કરાયેલ હોય.
૬. સોપચાર—કુશળ પદ્યપ્રિતવડે જે સુશોભિત હોય.
૭. મિત—વર્ણાદિક ઉચિત પરિમાણવાળું હોય.
૮. મધુર—જે સાંભળતાં મિષ્ટ-મનોહર લાગે એવું હોય.

વળી કેટલાક આચાર્યો સૂત્રના છ ગુણો વર્ણવેલે તે આ રીતે—

૧. અલ્પાક્ષર—ખુબ અર્થનો સમાવેશ કરનારા પરિમિત અક્ષરો જેનાં આવેલા હોય. જેમકે ‘આજ સામાયક સૂત્ર.’

૨. અસંદિગ્ધ—સંખ્ય શબ્દની પેરે લવણ, વસ્ત્ર, તુરંગ અને તુરંગાદિ અનેક અર્થની જેમાં ભ્રાંતિ થવા ન પામે તેવું.

૩. સારવત્—પૂર્વકી પેરે.

૪. નિશ્ચિતોચુગ્—પ્રત્યેક સૂત્રે ચરણાનુયોગાદિ ચારે અનુયોગોથી વ્યાખ્યા થઈ શકે તેવું. અથવા ‘અનન્ત અર્થ-ગર્ભિત હોવાથી વિશ્વતોચુગ્ અને તેથીજ સારવત્’ એવી વ્યાખ્યા કરતાં તે એકજ ગુણ લેખતાં છ તે પાંચ ગુણ થાય છે.

૫. સ્તોલક—વાકર, હિકર, તુકર અને વાકર વિગેરે. સ્તોલક-નિ ગ્રંથોથી વર્ણિત હોય.

૬. અનવશ—કાવ્યશૈલીકે પાપલ્યાપારને નહિ મરૂપદાવાળું. એ.

૩૭૪

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જે સૂત્ર તે સર્વજ્ઞભાષિત જાણવું. પ્રથમ જે આઠ ગુણો કહ્યા તેમાં આ છ ગુણો પણ સમાવેશિત થાય છે. ઉક્ત સૂત્રગુણો પરીક્ષાવિચારી ચતુર જનોએ અવશ્ય અવધારવા યોગ્ય છે, કેમકે તે વડે નિર્દોષ સૂત્રની અને તેના પ્રણેતા સર્વજ્ઞની પ્રતીતિ કરી શકાય છે, અને તેથી અભીષ્ટ દિશામાં આત્મકસ્યાણ અર્થે નિઃશંકપણે ઉદ્યમ સેવી શકાય છે. ઇતિશમ.

સન્નિત્ર કપૂરવિજયજી.

સર્વજ્ઞપ્રણીત સૂત્ર વ્યાખ્યાનવિધિ.

(વિશેષાવશ્યકે પૃષ્ઠ ૪૬૭-૭૦)

કોઈપણ સૂત્રની વ્યાખ્યા કરતાં પ્રથમ અસ્ખલિતાદિ ગુણવાળું યથોક્ત લક્ષણ યુક્ત સૂત્ર ઉચ્ચરવું જોઈએ. આને અન્યત્ર અસ્ખલિત પદોચ્ચારણ રૂપ સંહિતા કહેલી છે. પછી પદ્મચ્છેદ કરવો. પછી પદાર્થ કહેવો. પછી યથાસંભવ સમાસ કરવો. પછી ચાલનારૂપ વિચાર કરવો અને ત્યારપછી દુષણપરિહાર સમાધાન રૂપે કરવો. એ રીતે કુમસર પ્રત્યેક સૂત્રે નયોના મતવિશેષવડે વ્યાખ્યાન મર્યાદા જાણવી. સંહિતાનો વિસ્તાર્થ તો સૂત્રલક્ષણના ઠયનથી ભાષ્યકારે વસ્તુતઃ કહેલો જ છે. તેથી હવે પદાર્થ સંબંધી વિસ્તાર્થ ભાષ્યકાર કહે છે. પદ એ પ્રકારનું હોય છે. એક અર્થવાચક અને બીજું દ્યોતક. તેમાં 'વૃક્ષ ઉભું છે' ઇત્યાદિક અર્થવાચક પદ અને 'પ્ર'આદિક તથા 'અ'આદિક દ્યોતક પદ જાણવાં. વળી પણ 'પદ સામાન્ય રીતે નામિક આદિ પાંચ પ્રકારનું છે. તેમાં 'અશ્વ' એ નામિક પદ, 'જાણુ' એ નિપાતિક, 'પરિ' એ ઉપસર્ગિક, 'ધાવતિ' એ આખ્યાતિક અને સંયત એ મિશ્ર પદ જાણવું. એ પ્રકારનાં પદોનો વિચ્છેદ એટલે પદ્મચ્છેદ એ બીજું વ્યાખ્યાનનું અંગ જાણવું.

ત્રીજું વ્યાખ્યાનનું અંગ પદાર્થ છે. તે કારકવાચ્યાદિક ભેદે કરીને ચાર પ્રકારનું છે. તેમાં ૧ કારકવાચ્ય એટલે કારકવિષય જેમકે 'પચતીતિ પાચક' ૨ સમાસવાચ્ય જેમકે 'રાજઃ પુરૂષો રાજપુરૂષઃ' ૩ તદ્વિતવાચ્ય જેમકે 'વસુદેવસ્ય અપતય' વાસુદેવઃ' અને ૪ નિરૂક્તવાચ્ય જેમકે 'ભ્રમતિ ચ રેતિ ચ ભ્રમરઃ' ઇત્યાદિ. એવી રીતે પદાર્થના ચાર પ્રકાર બતાવ્યા. વળી પ્રકારાન્તરે પદાર્થ ત્રણ પ્રકારે પણ સંભવે છે. ૧ ક્રિયાકારક વિધાનથી ૨ પર્યાય વચનથી અને ૩ ભૂતાર્થ વિધા-

૧ નિશ્ચે. ૨ સમન્તાત. ૩ દોડે છે. નિનામવાળું નિપાતવાળું. *ઉપસર્ગવાળું.
૪ ક્રિયાપદવાળું.

નથી. તેમાં ૧ ક્રિયાકારક જેમકે ‘ઘટ ચેષ્ટાયામ્’ ‘ઘટતે ડસો ઘટઃ’ ૨ પર્યાય જેમકે ‘ઘટઃ, કુટઃ, કુમ્ભઃ, કલશઃ’ ઇત્યાદિ. ૩ ભૂત એટલે યથાવસ્થિત અર્થનું કથન કરવાથી. જેમકે ‘આયત વૃત્ત ગ્રીવાદિક વિશિષ્ટ આકૃતિવાળોજ ઘડો કહેવાય.’ ઇત્યાદિ.

અથવા બીજી રીતે પણ પદાર્થ એટલે સૂત્રાર્થ ત્રણ પ્રકારનો જાણવો. તે આ રીતે-૧ પ્રત્યક્ષથી ૨ અનુમાનથી અને ૩ લેશથી એટલે સમસ્તપણે. તેમાં જેવું પ્રત્યક્ષપણે પુસ્તકાદિકમાં લખેલું દેખાય અથવા ગુરુગમથી સંભળાય તેવુંજ સાક્ષાત્ પ્રગ્નવામાં આવે તે પ્રત્યક્ષથી પદાર્થ કહેવાય છે. જેમકે ‘સમ્યગ્ દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રાણિ મોક્ષમાર્ગઃ’ એ રીતે ગુરુમુખથી શ્રવણાદિક પ્રત્યક્ષપણે સાંભળી તેને તેવીજ રીતે પ્રગ્નવામાં આવે. અનુમાન પણ અહીં અર્થાપત્તિરૂપ લેવું. તેમાં પણ અન્યથા અનુપપન્ન અર્થથી અતીન્દ્રિય સાધ્યાર્થનું અનુમાન કરવામાં આવે છે, તેમાં આ પ્રત્યક્ષ ઉપલબ્ધ-અર્થ અર્થાપત્તિ લબ્ધ્યર્થને કથે છે. તે અનુમાનથી પદાર્થ કહેવાય છે. જેમકે ‘કથયન્તિ મિથ્યાદર્શનાનિ પુનર્મોક્ષમાર્ગો ન ભવતિ.’ એ અર્થાત્ ગમ્યમાન થાય છે. તથા લેશથી એટલે સમસ્તપણે અથવા સમુદિતપણાથી, જેમકે ‘સમ્યગ્ દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર’ એમાં સમસ્ત ત્રણેનું કથન કરેલું હોવાથી ‘સમુદિત એવા ત્રણવડેજ જીવ મોક્ષ પામે છે; પણ એક એક જૂઠાવડે પામતો નથી.’ એમ સિદ્ધ થાય છે.

અથવા યથાસંભવ આગમથી અને હેતુ-યુક્તિથી એમ બે પ્રકારે પદાર્થ જાણવો. તેમાં ભત્ર્ય, અભત્ર્ય અને નિગોદાદિક પ્રતિપાદક પદોનો આગમથી-આજ્ઞામાત્રથી અર્થ કહેવાય છે, તે શિવાય તેમાં પ્રાયઃ બીજું પ્રમાણ નથી. અને જ્યાં હેતુ-યુક્તિ સંભવે ત્યાં હેતુ-યુક્તિથી પદાર્થ કહેવામાં આવે છે. જેમકે ‘આત્મા ધ્યાયા પ્રમાણ છે પણ સર્વગત એટલે સર્વવ્યાપક નથી, કર્તા હોવાથી, કુલાલની પેરે.’ ઇત્યાદિ. પ્રશ્ન-ત્યારે આત્મા એજ હેતુ અને દૃષ્ટાંતથી મૂર્તિવંત પણ કેમ ન કહેવાય? ઉત્તર-મૂર્ત પણ કહેવાય અને સંસારી આત્માનું મૂર્ત-પણું ઇષ્ટજ છે. તેથી અમને કશી હાનિ નથી. એ હેતુથી પદાર્થ કથન કહેવાય. આજ્ઞાગ્રાહ્ય અર્થ આજ્ઞાવડેજ કહેવો અને હેતુ દૃષ્ટાંતથી કહેવા યોગ્ય એમ પણ કહેવો. નહિં તો કથનવિધિની વિરાધના કરી કહેવાય. એવી રીતે વિસ્તાર પૂર્વક પદાર્થ-સૂત્રાર્થ વિધિ કહ્યા.

હવે પદ વિગ્રહ-સમાસ વિષયક પદોના વિચ્છેદ આશ્રી કહે છે. અહીં પ્રાયઃ સમાસ વિષયક બે અથવા વધારે પદોના અનેક અર્થનો સંભવ હોવાથી ઇષ્ટ પદાર્થના નિયમ માટે તે પદોનો વિચ્છેદ કે પદવિગ્રહ કરવામાં આવે છે. જેમકે

૩૭૬

જૈનધર્મ પંકજી.

રાજનો પુરૂષ તે 'રાજપુરૂષઃ' શ્વેત પટ છે જેને તે 'શ્વેતપટઃ' જે વનમાં પાણી મહોન્મત્ત હાથાઓ છે તે 'મત્ત જાહુ માતંગ વનઃ' ઈત્યાદિ. એ સમાસ એક પદમાં થતો નથી. માટે એ અથવા વધારે પદો કહ્યા. કવચિત્ સમાસના નિષેધ થકી પદવિચ્છેદ પણ થતો નથી. જેમકે વ્યાસ, પારાસર્ય, રામ, જામ-દગ્ધ્ય ઇત્યાદિક. માટે પ્રાયઃ શબ્દ પ્રથમ કહેલો છે. હવે ચાલના અને પ્રત્યવસ્થાન આશી કહેછે. સૂત્ર સંગ્રહી કે અર્થ સંગ્રહી જે કંઈ દ્રવ્ય શિષ્ય કે પ્રેરક બતાવે તેનું નામ ચાલના કહેવાય છે અને આચાર્ય મહારાજ તે ચાલનાનું સમાધાન કરે તે પ્રત્યવસ્થાન કહેવાય છે.

આચાર્ય મહારાજ શી રીતે શિષ્યે કે પ્રેરકે દીધેલું દ્રવ્ય ટાળે છે? તે કહેછે—શબ્દ અને અર્થના ન્યાયથી એટલે શબ્દ સંગ્રહી ન્યાય-યુક્તિવડે શબ્દ-સંગ્રહી દ્રવ્યનો પરિહાર કરે છે અને અર્થસંગ્રહી ન્યાય-યુક્તિવડે અર્થ-સંગ્રહી દ્રવ્યનો પરિહાર કરેછે. વળી અમુક નયના અભિપ્રાય વિશેષથી શબ્દ અને અર્થગત દ્રવ્યનો પરિહાર કરવો એ પ્રત્યવસ્થાન કહેવાયછે એમ પણ જાણવું.

ભાવાર્થ એ છે કે 'કરેમિ ભતે સામાધય' એમાં 'ભતે' = ભગવંત! એવો ગુરુ-આમંત્રણ શબ્દ કહ્યો છતે કોઈ શિષ્ય ચાલના કરે કે-સાક્ષાત્ ગુરુ હોય ત્યારે તો 'ભતે' શબ્દ કહેવો તે ઠીક પરંતુ ગુરુ વિરહે તે શબ્દ કહેવો ઘટે નહિ અને તેમ છતાં કહેવામાં આવે તો તેથી નિષ્પ્રયોજનતાદિક દોષ આવે. તેનું આચાર્ય મહારાજ સમાધાન કરેછે—'આચાર્યના અભાવે સ્થાપનાચાર્ય સમીપે સમજી ક્રિયા સામાચારી કરવી જોઈએ' એમ જણાવવા માટે એ 'ભતે' શબ્દ જાણવો. તેમજ 'સાક્ષાત્ તીર્થ' કરના અભાવે તીર્થ' કર ભગવાનની પ્રતિમાનું ઉપવેશન કરવામાં આવતું દેખાયછે' અથવા ગુરુના વિરહે પણ સ્વાતંત્ર્ય નિષેધ અને વિનય મૂળ જૈન ધર્મ છે એમ દેખાડવા માટે ગુરુ મહારાજના ગુણ વિષયે જ્ઞાતિપયોગ દેવો એમ આ 'ભતે' પદવડે જ્ઞાપન કરવામાં આવે છે. અથવા નામ સ્થાપના દ્રવ્ય અને ભાવ ભેદથી ચાર પ્રકારે આચાર્ય હોયછે. તેમાં આચાર્ય સંગ્રહી ઉપયોગ રૂપે ભાવાચાર્ય શિષ્યના મનમાં વર્તેછે તે ભાવાચાર્ય વિષયક આ આમંત્રણ જાણવું. એટલે શિષ્યના મનમાં સ્થાપાઈ રહેલા-રમી રહેલા ગુણમય ભાવાચાર્ય નિમિત્તે આ સંબોધન સમજવું, તેથી ગુરુ મહારાજનો વિરહ પણ અપ્રસિદ્ધ છે એટલે પરમાર્થથી જોતાં ગુરુ મહારાજનો વિરહ પણ અત્ર પ્રસ્તાવે સિદ્ધ થઈ શકતોજ નથી. એવી રીતે અન્યત્ર પણ ચાલના અને પ્રત્યવસ્થાન યાસંભવ પોતાની મેળે સમજી લેવાં. છેવટ એ સિદ્ધ થયું કે—

સર્વજ્ઞપ્રણીત સૂત્ર રચના સંબંધી રૂપક.

૩૭૭

સંહિતા ચ પદં ચૈવ, પદાર્થ; પદવિગ્રહઃ ।

ચાલના પ્રત્યવસ્થાનં, વ્યાખ્યા તન્ત્રસ્ય પદવિગ્રહા ॥

૧ સંહિતા, ૨ પદ, ૩ પદાર્થ, ૪ પદ વિગ્રહ, ૫ ચાલના અને ૬ પ્રત્યવ-
સ્થાન-એ છ પ્રકારે સૂત્રની વ્યાખ્યા હોઈ શકે છે. એટલે સૂત્રવ્યાખ્યાનની એ
મર્યાદા છે. ઇતિશમ્.

સન્નિમત્ત કપૂરવિજયજી.

સર્વજ્ઞપ્રણીત સૂત્રરચના સંબંધી રૂપક.

(વિશેષાવશ્યકે પૃષ્ઠ. ૫૦૨)

તપ નિયમ અને જ્ઞાન ઠંડપવૃક્ષ ઉપર આરૂઢ થયેલા ચોત્રીશ અતિશયવંત
અમિત જ્ઞાની કેવળી ભગવાન્ ભવ્યજનેને વિશિષ્ટ યોધ કરવાને હેતે તે દિવ્ય-
વૃક્ષ ઉપરથી દિવ્ય વચન રૂપ પુષ્પોની વૃદ્ધિ કરે છે. તે સમસ્ત દિવ્ય પુષ્પોને
ચાર જ્ઞાનના ધારક અપ્રમત્ત ગણધરો પોતાના નિર્મળ યુદ્ધિમય પટ્ટવડે ઝીલી
લે છે અને પછી તે તીર્થંકર પ્રણીત દિવ્ય પુષ્પોને પ્રવચન (દ્વાદશાંગ ભાષ્યવદ્
શ્રી સંઘ) ના હિતને માટે ગુથે છે. એટલે તેઓશ્રી શાસનના હિતને માટે
દ્વાદશાંગ-સૂત્રની રચના કરે છે.

જેવી રીતે કોઈ એક પરગણુ પુરૂષ ઠંડપવૃક્ષ ઉપર ચઢી સુગંધી પુષ્પોને
સંચય કરી તે વૃક્ષ ઉપર ચઢવાને અસમર્થ એવા નીચે રહેલા પુરૂષોની અનુ-
કંપાવડે સુગંધી પુષ્પોને નીચે નાખે છે, એટલે એ પુષ્પો ભૂમિ ઉપર પડીને
મલીન થઈ ન જાય તેમ સાચવીને તે બધાં ફૂલોને પેલા નીચે રહેલા મનુષ્યો પોતાના
સ્વચ્છ અને વિશાળ વસ્ત્ર-પટ્ટમાં ઝીલી લે છે, પછી તેના પ્રયાયોગ્ય ઉપલોગ
કરતા અને બીજાને પણ ઉપકાર કરતા જેમ તે સુખી થાય છે. તેવીજ રીતે
ઉપર રૂપકમાં જણાવેલા ભાવવૃક્ષ આશ્રી પણ બધું લાગુ પાડી લેવું. મતલબ
કે પરમ ઉપકારી શ્રી તીર્થંકર ભગવાનની દિવ્ય અનુકંપાવડે શ્રી ગણધરો
દિવ્યજ્ઞાન પાડી તે વડે સૂત્ર રચના કરી સ્વપરનું અતંત શ્રેય સાધે છે. ઇતિશમ્.

સન્નિમત્ત કપૂરવિજયજી.

પરમ યોગી પુરુષોનો ઉત્તમ મુદ્રાલેખ. મૈત્રીભાવનું ઝંડું રહસ્ય.

(લેખક સન્મિત્ર કપૂરવિજયજી.)

“ શિવમસ્તુ સર્વ જગતઃ, પરહિતનિરતા ભવન્તુ ભૂતગણાઃ ।

દોષાઃ પ્રયાન્તુ નાશં, સર્વત્ર સુખી ભવન્તુ લોકાઃ ”

બાપાર્થ—સર્વ જગજંતુઓને શાન્તિ મળે! સર્વ, પ્રાણીસમૂહપર હિત કરવા તત્પર થાઓ! દોષ માત્ર દૂર થાઓ! અને સહુ કોઈ સર્વત્ર સુખી થાઓ!

વિવેચન—સમસ્ત જગતનું એકાન્ત હિત ધ્યેયનારા પરમ યોગી પુરુષોની હૃદયવીણાનો ઉપર જાણવેલો એક રાગ છે. ગમે તેવાં બાહ્ય કે અંતરંગ કલેશનાં કારણે ઉપસ્થિત થતાં જગતમાં થવા પામતી અશાન્તિ ઉપશાન્ત થાય, સહુ કોઈ જન સમુદાય એક ખીજનું હિત હૈયે ધરીને પોતપોતાથી જનતી સહાય અર્પવા તત્પર થાય. ઈર્ષા-અદેખાઈ પ્રમુખ અમાનુષી દોષ-જાળને છેદવા સહુ કોઈ સાવધાન થાય અને એ ઉત્તમ માર્ગનું અવલંબન લાડીને સર્વ કોઈ સર્વત્ર સુખી થાય એવી ઉત્તમ આંતર કંઠજાણના ઉપર જાણવેલા ઉદ્ગાર છે. ઉક્ત હૃદય ભાવનાનું ‘ઝંડું’ રહસ્ય સમજનારા અને જગત માત્રનું ભડું ધ્યેયનારા અનેક ઉત્તમ પુરુષોએ સહુ કોઈના શ્રેયઃ—સાધન ગાટે ઉક્ત હૃદય ભાવનાનો જગતમાં સારી રીતે વિસ્તાર કર્યો છે. પોતાના શુદ્ધ સંકલ્પ જાળથી સાર ચૈતન્ય પેદા કરી તેમણે જગતમાં પ્રસરેલા અને પ્રસરતા અનેક ઉપદ્રવોને ઉપશમાવ્યા છે, અનેક ઉત્તમ વ્યક્તિઓમાં ઉક્ત ભાવનાનું ‘ઝંડું’ રહસ્ય રેડી તેમને પદોપકાર રસિક બનાવ્યા છે, અને ઈર્ષા-અદેખાઈ પ્રમુખ દુષ્ટ દોષોનો અંત કરવામાં ઉત્તમ સહાય અર્પી છે. અને જગતમાં સર્વત્ર સુખ શાન્તિ પથરાય તેમ કરવા તેમણે દરેક પ્રયત્ન સેવ્યો છે. આ વાત (fact)નું ‘ઝંડું’ આલોચન કરનાર કોઈ પણ સહૃદય જ્યારે આધુનિક જતોની વસ્તુસ્થિતિનું અવલોકન કરે છે ત્યારે તેને બહુ લાગી આવે છે. અને તે ઉડા નિસાસા નાંખે છે. આટલું બધું વિષમ વસ્તુસ્થિતિનું પરવર્તન કેમ થવા પામ્યું હશે? એ પ્રશ્ન સ્વભાવિક ઉઠવાનો. તેનું સમાધાન આવું હોઈ શકે કે પ્રયત્નનાં માણસો બહુધા સરલ, નિરાડંબરી, નિર્દોષ અને શુદ્ધ આશયવાળાં હોઈ હૃદયગ્રાહી હતાં ત્યારે પાછળનાં માણસો બહુધા વકે, આડંબરી, દલી અને મઝીન આશયવાળાં હોઈ વસ્તુસ્થિતિનું ‘ઝંડું’ રહસ્ય જાણવા નાણાયક બનતા ગયાં. આવું કારણથી વસ્તુસ્થિતિનું યથાર્થ

દૈવને ઠબકો.

૩૭૮

અવલોકન કરી, તેનું ઉંડું રહસ્ય પ્રાપ્ત કરી, સ્વાર્થત્યાગી બની, જગતનું અને-
કષા હિત કરવા ઉજમાળ બહુજ વિરલ વ્યક્તિઓ જોવામાં આવે છે. એટલુંજ
નહિ પણ તેવી વિરલ વ્યક્તિ દૈવવશાત્ નીકળે તો તેને યથાથોગ્ય સહાનુભૂતિ
આપનારા પણ થોડાજ નજરે પડે છે. મ્હોટો સમુદાય તો ગતાનુગતિકજ જોવામાં
આવે છે. ત્યારે ‘આ વસ્તુસ્થિતિમાં કંઈ જીવ જોવો સુધારો થઈ શકે ખરો ?
અને તે કેવી રીતે ?’ આવો પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થતાં તેનું સમાધાન બહુ અંશે આ
રીતે હોઈ શકે.

ધીમે ધીમે પણ સંગીન પાયાથી નવી પ્રજામાં ઉત્તમ નૈતિકબળ પેદા કર-
વામાં આવે અને તેમને આ નીચે બતાવવામાં આવતી મૈત્રી પ્રમુખ ચાર
ભાવનાઓ ધાર્મિક રહસ્યરૂપે શીખવવામાં આવે—

૧. મૈત્રી-દુનીયાભરમાં કોઈને પણ દુશ્મન નહિ લેખતાં સહુ કોઈને
સ્વમિત્રરૂપ લેખવા અને તેમની સાથે તેવાજ ભાઈચારાથી વર્તન રાખવા શુભ
અભ્યાસ પાડવો. (મન, વચન અને કાયાની કૃતિથી)

૨. મુદિતા-બીજનું સુખ અર્થસ્થ પ્રમુખ જોઈ પ્રમુદિત થવું અને વિશે-
ષમાં સુખાદિકનાં કારણ શોધી તેનું હર્ષથી સેવન કરવું.

૩. કરુણા-આપણાથી વધારે દુઃખી ગરીબ માણસો વિગેરેને કોઈરીતે
ત્રાસ નહિ આપતાં તેમને દીલાસો આપી તેમનું દુઃખ દૂર કરવા બનતું કરવું
અને આપણા મિત્રાદિક વર્ગને પણ તેમ કરવા પ્રેરણા કરતા રહેવું.

૪. ઉપેક્ષા-નીચ, નિર્દય, નિર્લજ્જ પ્રાણીઓ પ્રત્યે પણ દ્રેષ નહિ વહેતાં
તેમનાથી ઉદ્દાસીન થઈ રહેવું. ઇતિશમ્.

દૈવને ઠબકો.

રાગપરજ.

આ શો ગજમ કર્યો ગાર ભુંડા—એ રાગ. (વેનચરિત્રમાંનો)

આ શો ગજમ કર્યો કાળ ભુંડા ? કર્યા તેં ઘા ઉપર ઘા ઉંડા. ટેક.

જેન જવાહીરમાંથી રત્નો, હુટારા તેં લૂંટ્યા;

ભુંડા ભુખ ભાંગી નહિ તારી, હવે હીરા બહુ ખૂટ્યા રે. આ શો ૧

લાલની લાલ્ય યુગ્મતાં પહેલાં, રચિમન ચિતામાં પોટ્યા;

તુરત બનેવીને મળવા મણિ, પાછળ પાછળ દોડ્યા રે. આ શો ૨

૧ શેઠ લાલભાઈ દ્વપતભાઈ ૨ નગરશેઠ ચીમનભાઈ લાલભાઈ ૩ શેઠ મણિભાઈ જશીંગભાઈ

૩૮૦

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ખરી હતી દિમ્મત જેતોને, મનસુખગાઈની બહોળી;	
કયોં હોખીયો એ નરનો ત્હેં, સખગી હૈયે હોળી રે.	આ શ્લોક ૩
દાઝ્યાપર તેં ડાંમ દીધો વળી, ક્ષતપર ક્ષર લગાડ્યો;	
વિષમ કાળ વિકાળ અનાડી, ખેલ તેં બધો બગાડ્યો રે.	આ શ્લોક ૪
દાનવીરની દયા ન આણી, પુણ્યની પ્રનાળ ત્રોડી;	
ગયો માળવો દીનજન ડેરો, સ્વજન સંબંધીને છોડી રે.	આ શ્લોક ૫
જીવદયા પ્રતિપાળ જેનીઓ, ધર્મ ધુરંધર ધોરી;	
કર કરણા તું દેવ હવેથી, હાથ બંધી તુજ દોરી રે.	આ શ્લોક ૬
પણ નહિ દોષ દેવને દેવો, ભાવી ભાવ થવાનું;	
ઉત્પત્તિ સ્થિતિ ને લય જ્ઞાનો, જન્મ્યું તેહ જવાનું રે.	આ શ્લોક ૭
જ્યાં ભરતી ત્યાં એટ થવાનો, જ્યાં છાંયો ત્યાં તડકો;	
મૃત પછી નહિ પુત્ર પાડવે, કાળગનો એક કટકો રે.	આ શ્લોક ૮
સગ દ્રવ્ય તણ ઉપશમ ઝીલે, ભરો અંદા પ્રભુ પ્રીતે;	
સાંકળચંદ અમર આત્મા તે, જન્મ મરણને જીતે રે.	આ શ્લોક ૯

અમદાવાદસ્વાતે મલ્લેલો શ્રી સંઘનો મહાન મેલાવડો.

(૨)

તા. ૨૮-૨૬-૩૦ ડીસેમ્બર સને ૧૯૧૨ ના રોજ અમદાવાદ મુકામે નગર-
શેઠ રાવબહાદુર પ્રેમાભાઈ હેમાભાઈ સાહેબના વડે આખા હિંદુસ્તાનના શ્વેતા-
મ્બર મૂર્તિપૂજક જેતોતો શ્રી સકળ સંઘ મળ્યો હતો. તેમાં કયા કયા ગામના
ગૃહસ્થો પધારેલા હતા તે ગામોના નામોનું બની શક્યું તેટલું લીસ્ટ—

અમદાવાદ. અંકલેશ્વર, અંબાચ, અંબોડ, અંબાસણ, અલીદરા, આંત્રોલી,
આકોલા, અગીઆળી, આખલુજ, આંતરસુખા, આદ્રજ, આદ્રજ મોટી, આંત્રોલી,
અંબારેશ્વર, અડાલજ, અમૃતસર, આણુ, આજેલ, ઈગોરા, ઈટાદરા, ઈંદરા,
ઈંદરા (તામે પેથાપુર), ઉંઝા, ઉટવા, ઉદેપુર, ઉણાદ, ઉણુ (તામે રાધન-
પુર) એંદ્રણુ, એવલા જુલે નાશક, એંગલુજ (તામે દસકોઈ), એરાણુ,
ઉનાવા, ઉંદરા, કંડી, કંઢી, કમાણા, કપડવંજ, કલોલ, કન્તપુર, કેડ, કંકોર,
કટુલ, કાસીદ્રા, કાલીઆવાડી, કાગજ (દક્ષીણ), કામડી, કીચોલ, કુવા, કુખડચલ,

કેવાર, કેળા, કેટાર, કેઠ, કેચરીયા, ખંભાત, ખડાલ, ખરાડી, ખાંધલી, ખાનપુર, ખારડી, ખીવાણુદી, ખીણજ, ખેડા, ખેરવા (તાળે મેસાણા), ખેરાલુ, ખેમાણા, ખોરજ, ગઢી, ગાજીપર, ગારીઆધાર, ગુંબલા, ગોધરા, ગોધાવી, ગોધમા, ગોપાલપુરા, ધડકણ, ઘડી, ઘેડ (તાળે રાધનપુર), ઘોઘા, ચલોડા, ચાણસમા, ચાંખડા, ચીખલા, ચુડા, છળાસર, છાણી, જલાલપુર, જમનગર, જલોદ, જમરા, જાલીઆનોમઠ, જુનાગઢ, જુનેર, જુલાસણ, જુલાલ, જેતપુર, જેતલપર, ઝીંજુવાડા, જુંડાલ, જોણું, ડભોડ (તાળે ખેરાલુ), ડભોડા, ડારોદ, ડીસા, ડેકાવાડા, તડકેશ્વર, તખતગઢ, તાજપુર, તાપજ, તારંગાજી, તેનપુર, થરા, દલાણી (પાદરા), દાસજ, દાણુપ, દારદ, દાહોદ, દેલદર, દેગામ, દેથલી, દેવા, ધાંગધા, ધાનેરા, ધુલીઆ, ધોલેરા, ધોલ, ધોલકા, નરોડા, નરસંડા, નડીઆદ, નારડીપુર, નારડા (મારવાડ), નોંધણુવદર, નારડીપુર, નાંદેજ, નોદર, પ્રભાસપાટણ, પંચાસર, પરીઆ, પંડાશરૂ, પાદરા, પ્રાંતીજ, પાલણુપુર, પાટણ (ગુજરાત), પાનસર, પાલીઆદ, પાર્સીદ્રા, પાલણુદા, પારડી, પાદરા, પાલીતાણા, પાનવાડી, પુન્ન, પુના, પુન્નપર, પેયાપુર, પેટલાદ, પોખર, ફલોદી, ફુલેના, બંધંગ, બદરખા, બબણા, બાવલા, બારેબ, બાલવા, બાલક, બારેજડા, બારૂ, બાલાપુર, બાલી (મારવાડ), બારડોલી, બાજવા, બારેજડી, બીડજ, બુહારી, બૈયલ, બોટાદ, બોરસદ, ભરૂચ, ભાવનગર, ભાલક, ભાલેજ, ભારંઈ, ભાલુશણ, ભોખર, ભવાનીગઢ, મહીજડા, મહુવા, મહીસણા (તાળે વીરમગામ), મનચર, મહુવા બંદર, મહીજ, મસુર, મંડાલી, માણુસા, માતર, માલેગામ, મારવાડ, માણેકપુર, માંડલ, મીયાંગામ, મુંબઈ, મુવાડું (અમરાજીતું), મેસાણા, મોરળી, મોગર, મોહનપુર, મોરવ, મોરૈયા, મોભા, સ્તલામ, રંધવાણુજ, રહુજ, રાજપુર (કેડીપાસે), રામપુરા, રાધનપુર, રાંધેબ, રાજકોટ, રાસણ, રૂપાલ, રેવાદર, લખતર, લાગણુજ, તારાપર (ખંભાત પાસે) લાણા, લીંબડી, લીંગોદરા, લીંચ, લુણાવાડા, વડનગર, વડું (પાદરા પાસે), વડોદરા, વડોદરા (ડભોડા), વસો, વડસમા, વઢવાણ કેમ્પ, વરીઆવ, વડતાલ, વત્રા (તાળે ખંભાત), વરસોડા, વઢવાણ શહેર, વરાડ (ભાલાપુર), વળાદ, વણા, વળા, વરાદ, વખેલ, વાવ, વાંકાનેર, વાસણા (દાહારણાંનો), વાસણા (કેડીઆ), વાસણા, વાંસવાડા, વાસકોટ (મારવાડ), વીંબપુર, વીસનગર, વીરવાડા, વીરમગામ, વીરપર, વેડ (તાળે રાધનપુર), વેજલપર, સમી, સરવાળ, સરજેજ, સંધાણા, સરગવાળું, સાંગણુપુર, સાણુંદ, સાદરા, સાંગલી, સાયલા, સાયમ, સંતેજ, સાણાદા, સીરોલી, સીણુજ, સીતાપુર, સુરત, સુણુવ, સુનાડ, સુદાસણા, હરસોલ, હાથીજણ, હાજીપર, હામપર, હોરણ ધ્યાદિ.

આ મેળાવડો માગશર વદિ ૫-૬-૭ એ ત્રણ દિવસ મળ્યો હતો. તેમાં

૩૮૨

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

વદિ પ મે પસાર થયેલા પ્રથમના ૩ ઠરાવો ટુંકામાં અને અમદાવાદ ખાતે પેઢી કાયમ રાખવા સંબંધી ચોથો ઠરાવ વિસ્તારથી ગયા દશમા અંકમાં આપવામાં આવેલ છે ત્યાર બાદ વહ ને કું પસાર થયેલા ઠરાવો આ નીચે આપવામાં આવેલા છે.

ઠરાવ ૫ મો.

સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓની સંખ્યા ૧૧૮ ની મુકરર કરવામાં આવી છે. તેમાં વહીવટ કરનારા ૯ પ્રતિનિધિઓને પણ અંદર ગણવામાં આવ્યા છે. જે જે સ્થળોના પ્રતિનિધિ નીમવાનું ઠરાવવામાં આવ્યું છે તે તે સ્થળોના સંઘોએ પોતાના સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓને મુકરર કરી માસ ત્રણની મુદતમાં તેમના નામ વહીવટ કરનારા પ્રતિનિધિઓ ઉપર લખી મોકલવાં, પરંતુ જો તે મુદતમાં સદરહુ સ્થળોના સંઘો તેમના તરફના સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓ તેમના નામ સામે લખેલી સંખ્યામાં નીમી નહીં લખી મોકલે તો તે સ્થળોના સંઘોએ તેમના તરફના સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓ નીમવાનો હુકમ બોલે છે એમ ગણી જે જે સ્થળના સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓ ચુંટાઈ લખી મોકલવામાં આવશે તેટલાજ સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓ મુકરર થયા છે એમ ગણવામાં આવશે. દરેક સ્થળોની અંદર તેની આસપાસના ગામોનો સમાવેશ લેજો ગણવો.

નીમાયેલા સ્થળોના નામો ને સંખ્યા નીચે પ્રમાણે—

૫ મુંબઈ, ૨ અમદાવાદ, ૪ ગુરત, ૩ પાટણ, ૩ ભાવનગર, ૧ ભરૂચ, ૧ વડોદરા, ૨ ખેડા, ૨ અંબાત, ૧ કપડવાં, ૧ વીરમગામ, ૧ સાણંદ, ૧ મેસાણા, ૧ માંડલ, ૧ રાધનપુર, ૨ પાલણપુર, ૧ ઘોઘા, ૧ રાજકોટ, ૧ જુનાગઢ, ૧ ગાંગરોળા, ૧ પોરબંદર, ૨ જામનગર, ૧ ધોરાજી, ૧ મોરબી, ૧ ધોલેરા, ૨ મુર્શિદાબાદ, ૨ ઠક્કતા, ૧ લીંગડી, ૧ માંડવી (કચ્છ), ૧ ભુજ, ૧ અંબાર, ૧ મુદ્રા, ૧ જાંણ, ૨ પુના, ૧ એવલા, ૧ માલેગામ, ૧ સાંગલી, ૧ બાલાપુર, ૧ આમલનેર, ૧ બેલગામ ધારવાડ, ૧ મદ્રાસ, ૧ નીઝામ હૈદરાબાદ, ૧ શિવગંજ, ૧ સાદલી, ૧ મહાર, ૧ શીરોલી, ૧ દેલદર, ૧ મંડવારીઆ, ૧ બોટાદ, ૧ પાલીતાણુ, ૧ મહુવા, ૧ શીહોર, ૧ વાવ, ૧ જોધપુર, ૧ ઉદેપુર, ૧ બીકાનેર, ૧ ફલોધી, ૧ મીયાંગામ, ૧ લાહોર, ૧ રંજુન, ૧ દમણ, ૧ જુનેર, ૧ ગુજરાતવાળા, ૧ અમૃતસર, ૧ અંબાલા, ૧ ગ્વાલીઅર, ૧ અજમેર, ૧ રતલામ, ૧ દીલ્લી, ૧ આગ્રા, ૧ જેસલમીર, ૧ ઉંઝા, ૧ વેરાવળ, ૧ પ્રભાસપાટણ, ૧ વડનગર, ૧ વીસનગર, ૧ માણસા, ૧ પેથાપુર, ૧ વીજપુર, ૧ ઈંદોર, ૧ ખેરાળુ, ૧ વલસાડ, ૧ નવસારી, ૧ પ્રતાપગઢ, ૧ પ્રાંતીજ, ૧ ધાંગધા, ૧ રાણપુર, ૧ વઢવાણ, ૧ લખતર, ૧ સાયલા.

ઉપરના ઠરાવને મોરખીવાળા સંઘવી કીરચંદ સુદરજીએ તથા રા. રા. વકીલ હરીલાલ મંછારામે ટેકો આપતાં તે સર્વાનુમતે મંજુર થયો.

સુરતવાલા સરાફ ચુનીલાલ છગનલાલે નીચેના બે ઠરાવો રજુ કર્યા.

ઠરાવ ૬ ઠો.

શ્રી શત્રુઞ્ચ તથા શ્રી ગીરનારજીનાં ડુંગર તથા તે ઉપરના તથા પાલી-તાણા અને તેની આસપાસનાં તથા જુનાગઢ અને તેની આસપાસનાં તથા શ્રી રાણકપુરજી, સાદરી તથા તેની આસપાસનાં જૈન સમુદાયનાં સાર્વજનિક તીર્થો, દેરાસરો તથા ધાર્મિક સંસ્થાઓ વિગેરેના અંગની કે લગતી હરેક પ્રકારની સ્થાવર કે જંગમ મીઠકત તથા ઉપજ તથા તે સંબંધીનાં સર્વે કામકાજો જેનો હાલ સુધી શેઠ. આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢી વહીવટ કરેછે તે તેમનાજ વહીવટમાં હવે પછી આગળને માટે પણ કાયમ રાખવા.

ઠરાવ ૭ મો.

ઉપર લખેલા ડુંગરો, તીર્થો વિગેરે ઉપરાંત આખા હિંદુસ્તાનનાં શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક જૈન સમુદાયનાં સાર્વજનિક કોઈ પણ ઠેકાણે આવેલા તીર્થો, દેરાસરો વિગેરે દરેકનાં અંગની કે લગતી હરેક પ્રકારની સ્થાવર કે જંગમ મીઠકત તથા ઉપજનાં સંરક્ષણ અથવા લાભને અર્થે વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિઓનાં ધ્યાનમાં યોગ્ય લાગે તો શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીના નામથી અગર ખીજું જે નામ તેમને યોગ્ય જણાય તે નામથી તે પેઢીનાં વખતો વખત જે જે વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિઓ હોય તેમને આ ઠરાવથી વહીવટ કરવાનો કુલ અખત્યાર આપવામાં આવે છે.

સદરહુ ઠરાવોને મંજુર કરવાને મુંબાઈવાળા વકીલ રા. રા. મોહનલાલ દલીચંદ દેશાઈ બી. એ. એલ એલ. બી. એ અનુમોદન આપવાથી તે સર્વાનુમતે પસાર કરવામાં આવ્યા.

ઠરાવ ૮ મો.

મુંબાઈ વાલા શેઠ મોહનલાલ હેમચંદે હરખાસ્ત કરી કે ઉપરનાં ઠરાવોમાં જણાવેલા તીર્થો, દેરાસરો તથા ધાર્મિક સંસ્થાઓ વિગેરે સંબંધી સર્વ કામ કાજ કરવાને, નાણા આપવા લેવાને, લેણું વસુલ કરવાને તથા દેવું આપવાને તથા સદરહુ પૈકી જે સંસ્થાનું હિત કે સંબંધ હોય તેને માટે અને તેના તરફથી સર્વ પ્રકારનો ખર્ચ કરવાને તથા હરેક પ્રકારના દસ્તાવેજ કે પાવતીઓ લખાવી લેવાને અગર લખી આપે તેના ઉપર સહી કરવાને તથા એવી દરેક સંસ્થાનો ભંડાર, નાણા, સીલક, દાગીના, કપડાં વિગેરે જે જંગમ યા સ્થાવર

૩૮૪

જનધર્મ પ્રકાશ.

ગીઠકત હોય તે પોતાનાં અખત્યારમાં રાખવાને તથા તેવી દરેક સંસ્થાના હિતને ખાતર તેમાં સુધારે વધારે કે ફેરફાર કરવાને તથા અર્થે સરકારી કોર્ટો કે કચેરીઓમાં અરજી કે કેસોમાં શેઠ આણુંદજી કલ્યાણજીના અગર તે સંસ્થાને લગતું જે નામ ચાલતું હોય તે નામથી સહી કરવાને તથા કેસો ચલાવવાને તથા વકીલ, બેરીસ્ટર, એટર્ની કે સુખત્યાર નીમવાને અને સાધારણુરીતે ઉપરની સંસ્થાનો વહીવટ કરવાના સંબંધમાં તેમજ જાત્રાગુઓના હિત અગર સગવડતાના કારણુસર યોગ્ય લાગે તે ખર્ચ કરવા તથા ખીજું જે જે કામ કરવાને તેમને જરૂર લાગે તે સર્વ કરવાને આખા હિન્દુસ્તાનનો સકલ સંઘ અગર જે તે સ્થલનો સંઘ જેમને કાયદેસર જે જે કામ કરવાનો અખત્યાર છે અને હોય તે સર્વ કામ કરવાને શેઠ આણુંદજી કલ્યાણજીની પેઢીના વખતે વખત જેજે વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિઓ હોય તેમને સર્વેને કે તેમની મીટીંગ મળીને ઠરાવે તે એક અગર એકથી વધારે વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિને કુલ અખત્યાર આપવામાં આવેછે.

આ દરખાસ્તને સુખાધવાળા વકીલ રા. રા. શાહ ત્રીભોવનદાસ ઓધવજી ખી. એ. એલએલ. ખી. એ ટેકો આપતાં તે સર્વાનુમતે પસાર કરવામાં આવી.

ઠરાવ ૯ મો.

પ્રશાસપાટણુવાળા શેઠ પ્રેમજી રામચંદ્રે ઠરાવ રજુ કર્યો કે—

પોતાના વહીવટમાંની કોઈપણ સંસ્થાનાં નાણાં પોતાના વહીવટમાં ન હોય એવાં કોઈપણ તીર્થ અગર દેરાસર હિન્દુસ્તાનમાં ગમે તે ઠેકાણે હોય તેનાં સંરક્ષણ કે લાભને અર્થે ખર્ચ કરવાનું વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિઓને યોગ્ય જણાય તો (૧૫૦૦૦) સુધી ખર્ચખાતે લખીને કે નામે લખીને આપવાનો અગર ખર્ચ કરવાનો શેઠ આણુંદજી કલ્યાણજીની પેઢીના વખતે વખત જે જે વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિઓ હોય તેમને અધિકાર આપવામાં આવે છે. તે ઉપરાંત રકમ આપવાની કે ખર્ચવાની જરૂર જણાય તો તે આપત સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓની મીટીંગની મેજેરીટીની સંમતિ મેળવી ખર્ચવા અગર આપવાનો અધિકાર છે.

ઉપરના ઠરાવને સુરતવાળા શા. રતનચંદ ખીમચંદ ટેકો આપતાં તે સર્વાનુમતે મંજૂર કરવામાં આવ્યો.

ઠરાવ ૧૦ મો.

પોતાના વહીવટમાંની કોઈપણ સંસ્થાનાં નાણાં પોતાના વહીવટમાંની ખીજી કોઈ સંસ્થાને તે સંસ્થાના સંરક્ષણ કે લાભને અર્થે તેમજ જાત્રાગુઓના હિત અગર સગવડના કારણુસર ખર્ચખાતે લખીને કે નામે લખીને રૂ. ૨૦૦૦૦) સુધી આપવાનો શેઠ આણુંદજી કલ્યાણજીની પેઢીના વખતે વખત જે જે વહીવટ

કરનાર પ્રતિનિધિઓ હોય તેમને અધિકાર આપવામાં આવે છે. પરંતુ તે ઉપરાંત વધારે રકમની જરૂર હોય તો સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓની મીટીંગની મેન્જરીની સંમતિ મેળવી આપવા અધિકાર છે.

દરખાસ્ત કરનાર—મુ'બાઇવાળા શેઠ હરીચંદ શેઠભણભાઈ.

ટેકો આપનાર—મુ'બાઇવાળા ઘડીઆળી સાકરચંદ માણેકચંદ,

લાવનગરવાળા પોરા જગજીવન અમરચંદ તથા

શા. કુંવરજી આણંદજી.

આ ઠરાવ સર્વાનુમતે પસાર કરવામાં આવ્યો.

ઠરાવ ૧૧ મો.

શેઠ બાલાભાઈ દલસુખરામ કપડવંજવાળાએ ઠરાવ રજુ કર્યો કે—

તારિખ ૧૨ મી માર્ચ સને ૧૯૧૨ સંવત ૧૯૬૮ ના ફાગણ વદ ૯ મંગળવારના રોજ સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓની મળેલી મીટીંગમાં શ્રી સમેતશિખરજી બાળતમાં નીચે પ્રમાણે ઠરાવ થયો છે—

“ રાય સાહેબ બદ્રીદાસજી બહાદુર કલકત્તેથી અત્રે પધારેલા છે. તેમણે મહા પ્રયત્ને શિખરજીના તીર્થ માટે જે ઠરાવ કર્યો છે તે હકીકત શેઠ વલભજી હીરજીએ રાય સાહેબની વતી અત્રે નીચે પ્રમાણે બહોર કરી કે—પાલગંજના રાબના શિખરજી ઉપરના તમામ હકનું કાયમનું લીસ લેવા માટે રૂ. ૨૪૨૦૦૦) એક વાર રોકડા આપવા તથા દરવર્ષે રૂ. ૪૦૦૦) આપવા તેમાં જે રૂ. ૧૫૦૦) પંદરશે શ્રી શિખરજીના કારખાના તરફથી અપાય છે તે ગણવા. અને પાલગંજના રાબના હક તરીકે કુંગરની જે ઉપજ આવે તે આપણે લેવી. આ સંબંધે ગવર્નમેન્ટમાં મંજુરી માટે અરજ કરી છે તે અરજ મંજુર થયેથી ઉપરની રકમ તથા તે શિવાય વકીલ વિગેરે બીજા ખર્ચ માટે રૂ. ૧૫૦૦૦) પંદર હજાર સુધી જરૂર પડે તેમ છે. આ હકીકત ઉપરથી મી. માણેકલાલ ઘેલાભાઈએ દરખાસ્ત કરી તથા મી. અંબાલાલ બાપુભાઈએ ટેકો આપ્યો કે આ કામ ઘણુંજ સાફ છે તેથી ઉપર જે રકમ જણાવી છે તે રકમ શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીએ સમેતશિખરજીના તીર્થ ખાતે લખીને આપવી. અને તે બાબત જે જે જરૂર અને યોગ્ય લાગે તે સર્વે કામ કરવા વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિઓને સત્તા આપવી. તેમજ આ કામ બદલ રાય બદ્રીદાસજી બહાદુરને ધન્યવાદ આપવો. ”

ઉપર પ્રમાણેનો ઠરાવ અત્રે પણ મંજુર કરવામાં આવે છે અને ઠરાવવામાં આવે છે કે તે ઠરાવમાં જણાવેલી સરતોમાં અથવા રકમમાં કાંઈ ઓછું વધતું

૩૮૬

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ઠરવાનું' અગર ફેરફાર ઠરવાનું' વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિઓને યોગ્ય લાગે તો તેમ પણ ઠરવાની તેમને સંપૂર્ણ સત્તા આપવામાં આવે છે.

સદરહુ ઠરાવને વીજાપુર વાળા શાહ મગનલાલ કંકુચદે દેકો આપતાં તે સર્વાનુમતે પસાર કરવામાં આવ્યો.

ઠરાવ ૧૨ મો.

વડોદરાવાળા શેઠ લાલભાઈ કડયાણુભાઈ ઝવેરીએ ઠરાવ રજુ કર્યો કે—

શ્રી પાટીતાણે દરસાલ બત્રાગુઓ તરફથી જે વાર્ષિક ઉપજ આવે છે, તેમાંથી ભંડાર ખાતે જે ચોળી ઉપજ રહે તેમાંથી આઠ આની સુધીની રકમ વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિઓની કમીટીને યોગ્ય લાગે તેવાં બીજાં તીથોં તથા બીજાં સ્થળોનાં દેરાસરોના જીર્ણોદ્ધાર ખાતે વાપરવાને સદરહુ પેઢીના વખતે વખતના વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિઓને અધિકાર આપવામાં આવે છે પરંતુ તે ઠરતાં વધારે રકમ ખર્ચવા જરૂર જણાય તો સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓની મીટીંગની મેજરીટીની સમતિ મેળવી ખર્ચવા અધિકાર છે.

સદરહુ ઠરાવને મીયાંગામવાળા શેઠ નેમચંદભાઈ પીતાંગરદાસે દેકો આપતાં તે સર્વાનુમતે મંજૂર કરવામાં આવ્યો.

ઠરાવ ૧૩ મો.

પુનાવાળા શેઠ વીરચંદ કૃશ્નાજીએ ઠરાવ રજુ કર્યો કે—

પોતાના વહીવટમાંની કોઈ પણ સંસ્થાનાં નાણા જે તે વખતે અમલમાં હોય તે ઇન્ડીગન ટ્રસ્ટ એક્ટમાં લખ્યા પ્રમાણેની સીક્યોરીટીમાં તથા પ્રેસીડન્સી એન્ટ ગયવા એન્ટોમાં અથવા તેની શાખાઓમાં રોકવાં તે શિવાય બીજી કોઈ જગ્યાએ રોકવાં કે ધીરવાં નહીં અને વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિઓમાંથી ત્રણ અગર વધારે નામે રાખવાં.

સદરહુ ઠરાવને મુંબઈવાળા ઝવેરી મોહનભાઈ મગનભાઈએ અનુમોદન આપતાં તે સર્વાનુમતે મંજૂર થયો.

ઠરાવ ૧૪ મો.

ઠપકવંજવાળા શેઠ જેસીંગભાઈ પ્રેમચંદે ઠરાવ રજુ કર્યો કે—

દર સાલ હીસાબ તપાસવા સારૂ જે અથવા વધારે ઑડીટરો સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓની મીટીંગ વખતે મુકરર કરવા અને દરસાલ ઑડીટરોએ તપાસેલો હીસાબ સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓની મીટીંગમાં વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિઓએ રજુ કરવો તથા વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિઓએ તે સાલમાં કરેલાં મદતવનાં કામોનો વાર્ષિક રીપોર્ટ રજુ કરવો.

અમદાવાદખાતે મળેલો શ્રી સંઘનો મહાન મેળાવડો.

૩૮૬

સદરહુ ઠરાવને મુ'ખાઈ વાળા મારવાડી સંઘના આગેવાન શેઠ વજીંગજી હીરાજીએ ટેકો આપતાં તે સર્વાનુમતે પસાર કરવામાં આવ્યો.

ઠરાવ ૧૫ મો.

કોઈ પણ માણસ કોઈ પણ જૈન તીર્થ અગર દેરાસરનો અગર કોઈ જૈન ધાર્મિક સંસ્થાના વહીવટનો હીસાબ ન આપતો હોય અથવા તેના કબજાની તેવા પ્રકારની મીઠકત ન સોંપતો હોય તે કારણથી તેને જે તે સ્થળના સંઘે સંઘ-માંથી દૂર કર્યો હોય અને તે સંઘવાળા આ પેઢી ઉપર લખી મોકલે અને આ પેઢી તેને હીસાબ આપવાને તથા મીઠકત સોંપવાને કહ્યું તે છતાં તે પ્રમાણે તે ન વર્તે અગર તેનો વાસ્તવિક ખુલાસો ન આપે તો વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિઓ સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓની મીટીંગની મેન્જરીટીના મત પ્રમાણે તેને હિન્દુસ્થાનના સકલ શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘ બહાર મૂકી શકે અને તે ઉપરથી તે માણસ હિન્દુસ્થાનના સકલ સંઘની બહાર છે એમ ગણવું. આવી રીતે હિન્દુ-સ્થાનના સકલ સંઘ બહાર મુકાયેલો સક્ષ વહીવટ કરનાર કે સ્થાનિક પ્રતિનિધિ થઈ શકશે નહીં અને હશે તો તે કમી થયો છે એમ ગણવામાં આવશે.

દરખાસ્ત કરનાર રા. રા. નરસીદાસ નથુભાઈ સાયલાવાળા.

ટેકો આપનાર શેઠ દીપચંદ પુલચંદ ખંભાતવાળા.

આ ઠરાવ સર્વાનુમતે પસાર કરવામાં આવ્યો.

ઠરાવ ૧૬ મો.

ભાવનગરવાળા શેઠ નરેશમદાસ ભાણુજીએ ઠરાવ રજુ કર્યો કે—

વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિઓને ઉપરના ઠરાવો પ્રમાણે વહીવટ કરવાના દરમ્યાન કાંઈ અડચણ પડે તો અગર જરૂર જણાય તો તે હકીકત સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓને બહાર કરી તેમની મીટીંગના બહુ મત પ્રમાણે જે ઠરાવ થાય તે પ્રમાણે તેમણે વર્તવું અને તે ઠરાવ આખા હિન્દુસ્થાનના સકળ સંઘે કરેલો છે એમ ગણવું.

સદરહુ ઠરાવને વીજાપુરવાળા શેઠ ભીખાભાઈ લલુભાઈએ ટેકો આપતાં તે સર્વાનુમતે મંજૂર થયો.

ઠરાવ ૧૭ મો.

સદરહુ પેઢીના વહીવટ કરનાર અથવા સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓ જે જૈન શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક હશે તેજ થઈ શકશે. પરંતુ નીચે લખેલા સક્ષો સદરહુ પેઢીના વહીવટ કરનાર કે સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓ થઈ શકશે નહીં.

૧ જૈન શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજકપણાની શ્રદ્ધા ન હોય તે.

૨ નામદાર ક્ષીટીશ સરકારનો રાજદ્રોહી હરી શિક્ષા થઈ હોય તે.

૩ જે કોઈને ચોરી, વિશ્વાસઘાત અગર ખીજા લયંકર ગુન્હા ગદલ કેદની સજા થઈ હોય તે.

૪ હીવાનો.

૫ સગીર.

૬ સ્ત્રી.

જે વહીવટ કરનાર અથવા સ્થાનિક પ્રતિનિધિને તેનાં નીમાયા પછી ઉપર લખેલી પેટા કલમો ૧-૨-૩-૪ પૈકી કોઈ કલમ લાગુ પડશે તો તે તેજ વખતથી વહીવટ કરનાર અથવા સ્થાનિક પ્રતિનિધિ તરીકે બાંધ પડ્યો છે એમ ગણવું.

દરખાસ્ત કરનાર—વકીલ રા. રા. કેશવલાલ અમથાલાલ, ખી. એ. એલ-એલ. ખી. અમદાવાદવાળા.

ટેકો આપનાર—શાહ ચંદુલાલ હીરાચંદ અમદાવાદવાળા.

આ ઠરાવ સર્વાનુમતે પસાર કરવામાં આવ્યો.

માગશરવદિ. ૭ મે થયેલા ઠરાવો.

ઠરાવ ૧૮ મો.

ભાવનગર વાળા શા. કુંવરજી આણંદજીએ ઠરાવ રજુ કર્યો કે શેઠ આણંદજી કડયાણજીની પેઢીને લગતાં તથા શ્રાવક સમુદાય તરફના સર્વે કામકાજ તથા કોઈ પણ રીતે તેની સાથે લાગતાં વળગતાં શ્રાવક સમુદાય તરફનાં સર્વે કામ નીચે લખેલા અમદાવાદના નવ ગૃહસ્થો જેમને સમુદાય મજકુરના વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિઓ કહેવામાં આવશે તેમની બંનેલી એક કમીટીએ આજથી કરવાં.

નગરશેઠ કસ્તુરભાઈ મણિભાઈ

શેઠ લાલભાઈ ત્રીકમલાલ.

શેઠ અંબાલાલ સારાભાઈ

અવેરી વાડીલાલ વખતચંદ

શેઠ મનસુખભાઈ ભગુભાઈ

વકીલ સાંકળચંદ રતનચંદ

શેઠ મણિભાઈ દલપતભાઈ

વકીલ હરીલાલ મંછારામ

શેઠ દલપતભાઈ મગનભાઈ

વખતે વખત જે જે વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિઓ હશે તે તેમના હુદાની રૂએ સ્થાનિક પ્રતિનિધિઓ પણ ગણાશે.

સદરહુ ઠરાવને પુતાવાળા શાહ વીરચંદ કૃષ્ણજીએ ટેકો આપતાં તે સર્વાનુમતે પસાર કરવામાં આવ્યો.

ઠરાવ ૧૯ મો.

ભાવનગરવાળા વોરા અમરચંદ જસરાજે ઠરાવ રજુ કર્યો કે—

ઉપર લખેલા ઠરાવોથી તા. ૧૯ સપ્ટેમ્બર સને ૧૮૮૦ ની સાલની સ્ત્રી-મયાં જે ફેરફાર કરવામાં આવ્યા તે સિવાય બીજી બાંધી બાબતોમાં મજકુર તા. ૧૯ સપ્ટેમ્બર સને ૧૮૮૦ સાલની સ્ત્રીમ કાયમ છે એમ સમજવું.

ઉપરના ઠરાવને અનુમોદન આપતાં તેમાં એવલાવાળા શાહ દામોદરદાસ બાણુઆએ નીચેનો સુધારો મુક્યો—

સેરીસા.

૩૮૯

“તીર્થના હકો જળવવાને અંગે તેમજ ચાલુ વહીવટના અંગે વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિઓને આપેલી સત્તા સિવાયના કામને સંબંધે તેમજ આપેલી સત્તામાં ફલ વિરૂદ્ધ કાર્ય થતું હોય તો તે સંબંધે સ્થાનિક તથા વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિઓનું મંડળ એકત્ર મળે ત્યારે બહુમતે યા સર્વાનુમતે જે ઠરાવ કરે તેનો વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિઓએ અમલ કરવો.”

સદરહુ સુધારાને માલેગામવાળા શાહ. બાલચંદ હીરાચંદ અનુમોદન આપતાં વોરા અમરચંદ જસરાજે પોતાના ઠરાવમાં તે સુધારો સ્વીકાર્યો અને ભાવનગરવાળા શા. કુંવરજી આણંદજીએ સદરહુ ઠરાવને ઉપરના સુધારા સાથે ટેકો આપતાં સદરહુ ઠરાવ સુધારા સાથે સર્વાનુમતે પસાર કરવામાં આવ્યો.

ઉપર પ્રમાણેના ઠરાવો થયા બાદ આ મેળાવડાનું કામ સંપૂર્ણ થયું હતું. પછી પરસ્પરનો આભાર માનવાના તેમજ આ મેળાવડાને અંગે કામકાજ કરનારા ગૃહસ્થોનો આભાર માનવાના ઠરાવો થયા હતા.

ત્યારબાદ પ્રમુખ સાહેબે પોતાનું ભાષણ વાંચ્યું હતું કે જેની અંદર સઘળી હકીકતનો ટુંકમાં ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો હતો. પ્રાંતે પ્રમુખ સાહેબ નગરશેઠ કસ્તુરભાઈ મણિભાઈનો આભાર માનવાની દરખાસ્ત શેઠ કલ્યાણચંદ સોભાગચંદે કરી હતી. તેને ઘણા ગૃહસ્થો તરફથી ટેકો આપવામાં આવ્યો હતો. આ ઠરાવ ૨૦ મે ગણવામાં આવ્યો હતો અને ત્યારબાદ આદીશ્વર ભગવાનની જય બોલાવીને મેળાવડો વિસર્જન કરવામાં આવ્યો હતો.

સેરીસા.

અમદાવાદથી મેસાણા જતાં માર્ગમાં આવતા કલોલ સ્ટેશનથી સેરીસા ગામ અહીં ગાઉ લગભગ દૂર થાય છે. ત્યાં જવા માટે ગાડી વિગેરે વાહનો મળી શકે છે. કલોલવાળા ગોરધનદાસ માસ્તર કે જે ત્યાંના શ્રાવકોમાં અગ્રણી છે તે ત્યાં જવાની ગોઠવણ કરી આપે છે. સેરીસામાં માત્ર બે ત્રણ ઘરંજ શ્રાવકના છે. એ ગામ ગાયકવાડ સરકારને તાબે કડીપ્રાંતમાં આવેલું છે. ત્યાં હાલમાં એક ખાવન જિનાભયવાળું દેરાસર નીકળ્યું છે. તે દેરાસર તદ્દન પડી ગયેલું અને ધુળમાં દટાઈ ગયેલું તે ગયા વરસના ભારે વરસાદથી ધુળ ધોવાઈ જવાને લીધે દૃષ્ટિએ પરચું છે. તેની અંદરથી પાંચ, છ ને સાત સાત ફુટની ઉંચાઈના પર્યંક આસનવાળા અને કાયોત્સર્ગ મુદ્રાવાળા જિનજિંઓ નીકળ્યા છે. હજુ ખીજ ઘણા જિંઓ નીકળવાનો સંભવ છે. નીકળેલા જિંઓમાં કેટલાક આરસના છે. અને કેટલાક વિલક્ષણ રીતે કોઈ પ્રકારની મેળવણીથી બનાવ્યા હોય તેવા દેખાય છે. તેમાં કેટલાક ખંડિત થયેલા અથવા કચેલા છે અને કેટલાક અખંડ છે. એક

૩૬૦

જનધર્મ પ્રકાશ.

પ્રતિમાના પરધરનો નીચેનો ભાગ તદન શુદ્ધ આરસનો ઉંચી ઠારીગરીવાળો નીકળ્યો છે. તેની જમણી બાજુનો એક નાનો કકડો તરતમાં મળી શક્યો નથી. તે પરધરમાં નીચે ઘણા સુંદર શાસ્ત્રી ચક્કરોવાળો લેખ છે. અને તે ગરાબર નાંચી શકાય છે. તેની અંદર સંસ્કૃત ભાષામાં લખેલું છે કે—“શ્રી પાર્શ્વનાથ મહાતીર્થે” શ્રી નંમીનાથ જિનંશ્વરના જિજ્ઞાસુ વસ્તુપાળ તેજપાળે પોતાના મોટા ભાઈના ‘શ્રેય માટે’ પધરાવ્યા છે. તેની નાગેંદ્ર ગચ્છીય શ્રી વિજયસેન સૂરિએ પ્રતિષ્ઠા કરાવી છે.” આ પરધરનો ઉપરનો ભાગ અને તેના પ્રતિમાજી વિગેરે હજી શોધવાનું બાકીમાં છે.

દેરાસરવાળી જગ્યાએ જોતાં ગર્ભગૃહનો ઉંચરો ઉંચા આરસનો પડેલો છે. ગર્ભગૃહના ચારે ખુણા દેખાઈ આવે છે, તેમજ રંગમંડપ કેવડો હશે તે પણ જણાય છે. ફરતી દેરીઓની આગળ પાછળની હદ પણ દેખાય છે. આ તમામ જમીન વેચાણ ખરીદ કરવાનો પ્રયત્ન ચાલે છે. તે સિદ્ધ થયા બાદ ત્યાં ખોદાણુ કરાવીને તપાસ કરાવવાનો છે. આ દેરાસરની ફરતાં બીજા દેરાસરો હોવાનો સંભવ જણાય છે. અનેક ઉકાળે એવા ટેકરા છે કે જે પડી ગયેલા જિનમંદિરોના હોવાનો સંભવ તેની અંદરથી નીકળતા પ્રતિમાના આકારવાળા પાષાણો, પ્રતિમાના અંગોપાંગો તેમજ થાંભલાની કુંભીઓ વિગેરેથી જણાય છે. આવા પાષાણો ગાઉ એ ગાઉ સુધી દૃષ્ટિએ પડતા હોવાથી અગાઉ અહીં મોટું શહેર હશે અને તેની અંદર ઘણા જિનમંદિરો હશે, તેમજ શ્રી પાર્શ્વનાથ પરમાત્માનું અહીં મોટું તીર્થ તેમના મહાન્ ચૈત્યાદિ કારણથી હશે એમ જણાય છે. આ બાબતની વિશેષ શોધખોળ તે બાબતના અભ્યાસીને રાખીને કરાવવાની આવશ્યકતા છે. એકંદર પાનસર અને સેરીસા એકજ શહેરના વિભાગ હોય તેમ જણાય છે. પાનસર ત્યાંથી ૪-૫ ગાઉ દૂર છે.

આ તમામ જમીન ખરીદ કરવા માટે, તેની અંદર શોધખોળ કરવા માટે અને પછી યોગ્ય સ્થાનકે જિનમંદિર બંધાવી તેમાં નીકળેલા જિજ્ઞાસુ પૈકી અખંડિત હોય તે પધરાવવા માટે તમામ ખર્ચ કરવાની શેઠ જમનાભાઈ ભગુભાઈએ પોતાતરફથી કંડોલવાળા ગોરધનદાસ મારતરને પરવાનગી આપી છે.

હાલ તો આ જગ્યા પણ એક નવીન તીર્થ જેવી થઈ પડી છે. ત્યાં અમદાવાદ વિગેરેથી ઘણા શ્રાવક ભાઈઓ તેમજ મુનિરાજ વિગેરે દર્શન નિમિત્તે જાય છે. એક ઘર ખરીદ કરી તેમાં નીકળેલા જિનજિજ્ઞાસુ પધરાવવામાં આવ્યા છે અને તેની સેવા પૂજા કરવાનું પણ સાધારણ રીતે શરૂ કરવામાં આવ્યું છે. શોધક મનુષ્યોને આ જગ્યા ખાસ જોવાલાયક છે.

આઠમી જૈન શ્વેતામ્બર કોન્ફરન્સ.

૩૬૧

મુલતાન ખાતે મળેલી

આઠમી જૈન શ્વેતામ્બર કોન્ફરન્સ.

માહ શુદ્ધિ ૧૪-૧૫-૧૬ ૧.

તા. ૧૯, ૨૦, ૨૧ ફેબ્રુઆરી. બુધ, ગુરુ, શુક્ર.

આ કોન્ફરન્સ બહુ ટુંકા દિવસના વિચારથી એકાએક મેળવવામાં આવી હતી. તેનું કામકાજ ચીફ સેક્રેટરી શેઠ જવાહીરલાલ જૈની સીકંદરખાદવાળાએ બહુ સંતોષકારક બબ્બુ છે. સ્વાગત કમીટીના પ્રમુખ તરીકે શેઠ બેલીરામ બળદેવદાસને નીમવામાં આવ્યા હતા અને કોન્ફરન્સના પ્રમુખ તરીકે અમૃતસરનિવાસી શેઠ પન્નાલાલજી જોડરીને નીમવામાં આવ્યા હતા. તેઓ સાહેબ તા. ૧૯ મી એ પધાર્યા હતા. તેમનું સામૈયું ઘણું આડંબરથી કરવામાં આવ્યું હતું.

શ્રી સંઘના આમંત્રણો બહુ ટુંકા દિવસમાં રવાને કરવામાં આવ્યા હતા. ન્યુરોપરની અંદર પણ આમંત્રણો છપાવવામાં આવેલ હતા. પરંતુ દિવસો થોડા હોવાથી ડેલીગેટની ચુનટણી કાઠીઆવાડ ગુજરાતમાં કોઈકજ સ્થળે કરવામાં આવી હતી. જવાનો રસ્તો લંબાણ હોવાથી, ઋતુ શીયાળાની હોવાથી અને દિવસો ટુંકા હોવાથી ગુજરાત કાઠીઆવાડમાંથી ઘણું કરીને કોઈપણ ડેલીગેટ જઈ શક્યું નથી. કોન્ફરન્સ પ્રત્યે દીલસોજી ધરાવનાર ગૃહસ્થોના તારો ગયાં હતા. અને મારવાડ, મેવાડ, પંજાબ વિગેરે નજીકના ભાગોમાંથી ઘણા ભાઈઓ ગયા હતા. ઠલકત્તાથી બાબુ સાહેબ રાયકુમારસિંહજી પધાર્યા હતા. આશ્રાનક ગૃહસ્થો પધાર્યા હતા. કોન્ફરન્સ માટે મંડપ સુદર ગાંધવામાં આવ્યો હતો. દરબખતના પ્રમાણમાં મનુષ્યની સંખ્યા ઓછી જણાતી હતી. કારણ કે ત્યાં આવેલ ગૃહસ્થો પૈકી પણ કેટલાએક પ્રતિષ્ઠા મહોચ્છવમાં રોકાયેલા રહેતા હતા. પ્રતિષ્ઠાનું કાર્ય પણ બહુ આનંદથી થયું હતું.

પહેલો દિવસ.

તા. ૧૯-૨-૧૩ માહ શુદ્ધિ ૧૪ બુધવાર.

પ્રમુખ સાહેબ વિગેરે પધાર્યા બાદ શરૂઆતમાં ગુજરાતવાળા અને હુશીયાર પુરની જૈનભજનમંડળીએ ધાર્મિક વિષયને લગતા ભજનોથી મંગળાચરણ કરીને શ્રાતાઓને પ્રસન્ન કર્યા હતા. ત્યારબાદ સ્વાગત કમીટીના પ્રમુખ શેઠ બેલીરામે પોતાનું ભાષણ વાંચી સંભળાવ્યું હતું અને પધારેલા પ્રતિનિધિઓને સત્કાર કર્યો હતો.

૩૬૨

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ત્યારબાદ ભીરત્નિવાસી બાપુ કીર્તિ પ્રસાદ બી. એ. એલ. એલ. બી. એ દર-
ખાસ્ત કરી કે ‘આઠમી કોન્ફરન્સની ત્રણ દિવસની બેઠકમાં અમૃતસરનિવાસી
શેઠ પન્નાલાલજી જોડરીને પ્રમુખ નીમવા.’ તેને દીલીવાળા લાલા દલેલસિંધે
ટેકો આપ્યો હતો અને લાલા જવાહીરલાલ જૈનોએ અનુમોદન આપ્યું હતું.
ત્યારબાદ શેઠ પન્નાલાલજીએ પ્રમુખ સ્થાન લીધા પછી પોતાની તરફનું કોન્ફરન્સની
ફરજ સૂચવનારું તેમજ કરવા યોગ્ય ઠરાવો સંબંધી વિચારો દર્શાવનારું લાખણ
વાંચી સંભળાવ્યું હતું.

ત્યારબાદ સુમારે ૫૦ ગૃહસ્થોની સળજેકટ ઠમીટી નીમવામાં આવી હતી.
તેમણે રાત્રે એઠકા મળીને બીજા ને ત્રીજા દિવસે ઠરાવાના ઠરાવો મુકરર કર્યા હતા.

બીજો ને ત્રીજો દિવસ.

મહા શુદ્ધિ ૧૫ ને વદિ ૧. તા. ૨૦-૨૧ ગુરૂ ને શુક.

આ બે દિવસોની બેઠકમાં નીચે જણાવેલા ૧૭ ઠરાવો સર્વાનુમતે પસાર
કરવામાં આવ્યા હતા. તે ઠરાવો મુકનારને ટેકો આપનારનાં નામો તરતમાં ન
મળી શકવાથી અત્રે આખી શકાણા નથી.

ઠરાવ ૧ લો.

જે ન્યાયી બ્રિટીશ શાસનની શિતળ ધાયા નીચે આપણે આપણા ધર્મનું
નિર્વિખેતે પાલન તથા પ્રચાર કરીએ છીએ તે બ્રિટીશ સામ્રાજ્યના અધીશ વર્ત-
માન સમ્રાટ શ્રીમાન્ પંચમ જ્યોર્જ તથા સમ્રાજી શ્રીમતી મેરીને આ કોન્ફરન્સ
અંતઃકરણપૂર્વક અભિનંદન આપે છે, અને સર્વદા સામ્રાજ્યની અભિવૃદ્ધિ આદે
છે તથા ભારતની પ્રજાને જે નવા હકો આપવામાં આવ્યા છે તે માટે કૃતજ્ઞતા
પ્રદર્શિત કરે છે.

ઠરાવ ૨ જો.

ભારતવર્ષના લોકપ્રિય વાઇસરાય લોર્ડ હાઉઝ ઉપર જે નરાધર્મે બોમ્બ
ફેંકીને તેમને અસહ્ય કષ્ટ પહોંચાડ્યું છે, તે દુષ્ટપ્રતિ આ જૈન શ્વેતાંબર
કોન્ફરન્સ અત્યંત ઘૃણા પ્રકટ કરે છે અને તે દુષ્ટનો મનોરથ સિદ્ધ થયો નહિ
તે માટે હર્ષ દર્શાવી શાસનાધિષ્ટાત્રી દેવની તે પ્રાર્થના કરે છે કે નામદાર વાઇ-
સરાયને શિષ્ટ આરોગ્યલાલ પ્રાપ્ત થાઓ.

ઠરાવ ૩ જો.

અમદાવાદ નિવાસી શેઠ લાલભાઈ દલપતભાઈ, નગરશેઠ ચીમનભાઈ લાલભાઈ,
શેઠ મનસુખભાઈ લગુભાઈ, શેઠ મણીભાઈ જેસીગભાઈ, હુશીયારપુર નિવાસી
લાલા મહેરચંદ્રજી, ભરૂચ નિવાસી શેઠ અનુપચંદ મહુકચંદ અને ભાવનગર

નિવાસી શેઠ ત્રીલોચનદાસ ભાણુજીના અકાળ મૃત્યુ માટે આ જૈન કોન્ફરન્સ અત્યંત શોક પ્રગટ કરે છે અને તેમના આત્માઓને પરલોકમાં શાન્તિ મળે એમ આદે છે.

કરાર ૪ થો.

આ કોન્ફરન્સ નામદાર સરકારને પ્રાર્થના કરે છે કે જેવી રીતે મુસલમાન કોમને લેજસ્લેટીવ કાઉન્સિલ અને પ્રાંતિક ધારાસભામાં સ્વતંત્ર સભાસદ મોકલવાનો હક પ્રાપ્ત થયો છે તેવી રીતે કમમાં કમ અકેક સભાસદ મોકલવાનો હક જૈન કોમને મળવો જોઈએ. કેમકે જૈન કોમને પોતાના તિર્થસ્થાનોની રક્ષાને માટે ધારાસભાઓમાં સભાસદ મોકલવાના હકની જરૂરીયાત છે.

કરાર ૫ મો.

આપણી જૈન ટ્રેન્યુએટ એસોસીએશનની દરખાસ્તને મુળમંડા ના. ગવર્નરે મંજૂર કરીને પર્યુષણના આઠ દિવસો, તેમજ કાર્તિક તથા ચૈત્ર પૌર્ણીમાના બે પર્વદિનો તથા જૈન સાંપ્રદાયીક તહેવારો પ્રસિદ્ધ કર્યો છે. તેમાંથી પર્યુષણના બે દિવસોને જાહેર તહેવાર તરીકે પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યા હતા. પરંતુ ઇ. સ. ૧૯૧૩ માં તે બંધ કરી દીધું છે. તેથી આ કોન્ફરન્સ મુળમંડાની સરકારને પ્રાર્થના કરે છે કે તે ફરીથી જાહેર તહેવાર ગણવાની પ્રયાશ કરે.

કરાર ૬ હો.

આપણી જાતિમાં આજ કાલ કન્યા વિક્રય, જાળ વિવાહ, વૃધ વિવાહ, વેશ્યાનો નાચ, હાથી દાંતના ચુડા પહેરવા, મરણ પાછળ રોવું કુટુંબ અને નાતો જમાડવી, મિથ્યા પર્વો માનવા, એક સ્ત્રી છતાં તેના ઉપર બીજી સ્ત્રી કરવી, ફટાણા ગાવા, વગેરે જે હાનીકારક રિવાજો પ્રચલિત છે તે તમામને સર્વથા છોડી દેવા આ કોન્ફરન્સ દરેકને આગ્રહ કરે છે.

કરાર ૭ મો.

આ કોન્ફરન્સ જૈન ભાઈઓને પ્રાર્થના કરે છે કે આપણી કોમના જાળક જાળકીઓને ધાર્મિક અને વ્યવહારિક શિક્ષણ આપવાને માટે નાનાં મોટાં ગામોમાં પાઠશાળાઓ, બોર્ડિંગ હાઉસ તથા પુસ્તકાલયોની સ્થાપના કરી આપણું જાળ-કોને હરેક પ્રકારની વિદ્યાથી વિભૂષિત કરવાની કોશીસ કરવી. શિક્ષણને માટે સંસ્કૃત અને માગધી ભાષાનાં પુસ્તકોનું અનુભવી વિદ્વાનોદ્વારા પોતપોતાની ભાષામાં ભાષાંતર કરાવવું. જૈન સાહિત્યનો પ્રસાર કરવાને માટે જૈન તથા જૈને-તર વિદ્યાર્થીઓને સ્કોલરશીપ આપી ઉત્સાહિત કરવા. પુના કોન્ફરન્સમાં જૈન શ્વેતામ્બર એન્યુએશન બોર્ડના જે સભાસદો નિયુક્ત કરવામાં આવ્યા હતા તેમાંથી અત્યારે જેઓ હયાત હોય તેમને કોન્ફરન્સ કાયમ રાખે છે. તે સભાસદોએ

૩૬૪

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પોતાની ઓફીસ મુળધર્મમાં રાખી જે મહત્વનાં કામો થયાં છે તે માટે આ કોન્ફરન્સ તેમને ધન્યવાદ આપે છે. અને તે બોર્ડદ્વારા શિક્ષા પ્રચારનું કામ કરાવવાની સલાહ આપે છે.

ઠરાવ ૮ મો.

આજ કાલ આપણી જૈન કોમમાં ઝગડા ફેલાઈ રહ્યા છે, જેનાથી મોટું નુકશાન થાય છે; જેવા કે આણંદજી કચ્છાણજીની પેઢી અને શિવજી લાલન આદિ. તે તરફ કોન્ફરન્સ પોતાનો શોક પ્રગટ કરે છે, અને આવા પ્રકારના ધાર્મિક ઝગડાને દૂર કરવાને માટે એક કમિટી નિમવાની આવશ્યકતા જુએ છે.

ઠરાવ ૯ મો.

અ. આ સંસ્થા તરફથી કોઈ કોઈ જગ્યાએ જીર્ણોદ્ધાર થાય છે. પરંતુ જેવી શિદ્ધતાથી તે કામ થવું જોઈએ તે પ્રમાણે થતું નથી. તે માટે જે તીર્થોમાં દેવદ્રવ્ય જમા હોય ત્યાં તે દ્રવ્યદ્વારા અને અન્ય સ્થળે ગૃહસ્થો પાસેથી ધન એકઠું કરીને ઉપર જણાવેલું કાર્ય કરવું જોઈએ.

બ. તેજ પ્રમાણે જ્યાં જ્યાં જ્ઞાનદ્રવ્ય જમા હોય ત્યાં તે દ્વારા અને નહોય તો ગૃહસ્થો પાસેથી ધન એકઠું કરીને પુસ્તકોનો ઉદ્ધાર કરવો જોઈએ, નહિ તો ઘણા જૈન ગ્રંથોની પેઠે ગચ્છા જૈન ગ્રંથોને પણ કીડા કોતરી ખાશે અને તે નષ્ટ થઈ જશે.

ક. આ કોન્ફરન્સ શિલાલેખનો સંગ્રહ કરવાની ગાઠુ આવશ્યકતા ધારે છે કેમકે તેથી જૈન ધર્મના ઇતિહાસ ઉપર સાચું અજવાળું પડી શકે તેમ છે. તેથી તે માટે નીચેના ગૃહસ્થોની એક કમિટી નિયુક્ત કરવામાં આવે છે. રા. દોલતચંદ પરશોતમ ગરોડીઆ બી. એ., શેઠ દામોદર આપુશા, વકીલ કેશવલાલ પ્રેમચંદ, વકીલ મોહનલાલ દલીચંદ દેશાઈ અને વકીલ ડાહ્યાભાઈ પ્રેમચંદ. આ કાર્યમાં દરેક પુરૂષે સહાયતા આપવી જોઈએ અને જ્યાં જ્યાં ભંડાર અથવા શિલાલેખો હોય તેની યાદી મેળવી આપવી જોઈએ. વળી નોંધ કરનારા પુરૂષોને અટકાવ નહિ કરવાનો આ કોન્ફરન્સ આગ્રહ કરે છે. તથા ગત વર્ષમાં જે જે મહાનુભાવોએ આ કાર્ય કરેલું છે તેમનો આભાર માનવામાં આવે છે.

ઠરાવ ૧૦ મો.

કોન્ફરન્સની તરફથી જે શિક્ષાપ્રચાર આદિ કાર્ય કરવામાં આવે છે તેને માટે પ્રત્યેક પરણેલા કે કુંવારા સ્ત્રી પુરૂષે એક વર્ષમાં એાછામાં એાછા ચાર આના આપવા. તેનાથી વધારે આપવું યા નહિ તે તેમની મરજી ઉપર છોડવામાં આવે છે. આ ઠરાવ સાતમી કોન્ફરન્સમાં કરવામાં આવ્યો હતો. તેનો ગરેબર અમલ થયો જોઈએ. આ ઠરાવને જેમણે આચારમાં મુક્યો છે તેમને કોન્ફરન્સ ધન્યવાદ આપે છે.

આહમી જૈન ચવેતામ્બર કોન્ફરન્સ.

૩૬૫

ઠરાવ ૧૧ મો.

અશક્ત, નિરૂદ્ધમી, હુદ્દશાશ્રસ્ત જૈન ભાઈઓ, નિરાશ્રિત વિધવાઓ તથા બાળકોની સ્થિતિ સુધારવાને તેમનો બરાબર નિર્વાહ થાય તે માટે ઉચિત સાધનો પ્રાપ્ત કરાવી આપવાં જોઈએ. અપંગાશ્રમ, વિધવાશ્રમ, અનાયાશ્રમ ઇત્યાદિ સંસ્થાઓ સ્થાપન કરીને અથવા બીજી કોઈ રીતે નિરાશ્રિતોને મદદ આપવા જૈન ગૃહસ્થોને આ કોન્ફરન્સ પ્રાર્થના કરે છે.

ઠરાવ ૧૨ મો.

જૈન ધર્મનો મુખ્ય સિદ્ધાન્ત “અહિંસા પરમો ધર્મ” છે. તેથી તમામ જૈન ભાઈઓએ ઉક્ત સિદ્ધાન્તની રક્ષાને માટે નીચે લખેલી બાબતો તરફ ધ્યાન આપવું

અ. જે કારણોથી જીવહિંસા થતી હોય તેનો પરિત્યાગ કરવો.

બ. હિંસાને અટકાવવા યથાશક્તિ પ્રયત્ન કરવો.

ક. કોઈ અણુસમન્નુ લોકો નિરપરાધી પ્રાણીઓ ઉપર છરી ચલાવે તેમને ઉપદેશોદ્ધારા એવાં અનર્થકારી કામ કરતાં અટકાવવા.

ડ. કેટલાક માણસો ધર્મને બહાને પશુહિંસા કરે છે તે કુચ્છાલને અટકાવવાને સમાચાર પત્રાદિ દ્વારા પ્રબળ પ્રયત્ન કરવો.

ઈ. પશુશાળા (પાંચરાપોળો) જેવી પશુ કષ્ટ નિવારણી સંસ્થાઓને દ્રવ્યાદિની સહાયતા આપીને ઉત્સાહિત કરવી.

એફ. જે પશુશાળામાં અધિક દ્રવ્ય હોય ત્યાં આવક વધારે હોય તો તેના દ્રવ્યથી હિન સ્થિતિવાળી પશુશાળાઓને સહાયતા આપવાને માટે હરેક કોમના કાર્યવાહકોને આ કોન્ફરન્સ પ્રાર્થના કરે છે.

જી. વિજ્યા દશમી (દશેરા) આદિ પર્વો ઉપર થતી જીવહિંસાને રોકવાને માટે કોન્ફરન્સે રાજ્ય મહારાજાઓને ખુબ પ્રાર્થના કરી હતી, તેમાંના કેટલાક રાજ્ય મહારાજાઓએ પ્રાર્થનાનો સ્વીકાર કરીને જીવહિંસાનો પ્રતિબંધ પણ કર્યો છે, તેમને આ કોન્ફરન્સ ધન્યવાદ આપે છે અને ગયા વર્ષમાં જે રાજ્ય મહારાજાઓએ આ ઠરાવનો સ્વીકાર કર્યો હોય તેમનો કોન્ફરન્સ ઉપકાર માને છે.

ઠરાવ ૧૩ મો.

આપણા જૈનશાસ્ત્રને અનુસરતા લગ્નાદિ સોળ સંસ્કારો કરવા તરફ કેટલાક જૈન ભાઈઓ વિરૂદ્ધતા દર્શાવી સ્વધર્મ વિરૂદ્ધ અન્ય મતોના સંસ્કારોનો સ્વીકાર કરી પોતાની ધાર્મિક વૃત્તિઓને હુણિત કરે છે. અને પતિપત્નીની પવિત્ર અંધી-અંધનના સમયમાં પણ જૈન સંસ્કારોને વિસ્મૃત કરી દે છે. આ બાબત માટે

૩૯૬

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

આ કોન્ફરન્સ પોતાનો ખેદ જાહેર કરે છે. અને તમામ જૈનકુટુંબોમાં જૈન સંસ્કારથી લગ્નદિ. કૃત્ય કરવામાં આવે તે તરફ લક્ષ આકર્ષે છે.

ઠરાવ ૧૪ મો.

આપણા વ્યાપારની ઉન્નતિને માટે અને જૈનોના ધાર્મિક ફંડ તથા એવીજ રીતે વિવિધ વિગેરેના નિર્વાહને માટે જમા થએલી રકમોની રક્ષા અને વૃદ્ધિને માટે પુનાની કોન્ફરન્સે શુદ્ધિમાન જૈનનેતાઓની આજેવાની નીચે એક મોટી જૈન જેન્ડ સ્થાપન કરવાનો ઠરાવ કરેલો તેનો આ કોન્ફરન્સ સ્વીકાર કરી આશા રાખે છે કે ધનાઢ્યો શિષ્ટતાપૂર્વક આ તરફ લક્ષ અને સહાયતા આપશે.

ઠરાવ ૧૫ મો.

શ્રી આણુ તિર્થ ઉપર જે યુરોપીયન લોકો જોડા પહેરીને મંદિરજીના કેટલાક ભાગ સુધી જાય છે, તેને માટે આ સંસ્થાની તરફથી એક ડેપ્યુટેશન રાજપુતાનાના એજન્ટ ટુ ધી ગવર્નર જનરલ એન. મી. કોલ્વીન પાસે ગયું હતું. તે વખતે તેને સંતોષકારક જવાબ આપવામાં આવ્યો હતો, પરંતુ હજી સુધી તેનો કાંઈ નીકાલ આવ્યો નથી. તેથી આ કોન્ફરન્સ એ વિષયમાં કોશીસ કરવાની આવશ્યકતા પ્રકટ કરે છે અને એન. મી. કોલ્વીનનો સંતોષકારક ઉત્તર માટે હાર્દિક આભાર માની ડેપ્યુટેશનના કાર્યવાહકોને ધન્યવાદ આપે છે. આ ઠરાવની એક એક નકલ રાજપુતાનાના એજન્ટ ટુ ધી ગવર્નર જનરલને તથા ના. વાઈસરોયને મોકલી આપવી.

ઠરાવ ૧૬ મો.

હરેક તિર્થસ્થાનો અને હરેક ધાર્મિક ખાતાના હીસાબ સાફ રાખવાને માટે જે ખાતાં આ સંસ્થાએ કાયમ કર્યા છે તે બરાબર કાર્ય કરતો રહે એવી આવશ્યકતા આ સંસ્થા પ્રકટ કરે છે, અને જાહેર કરે છે કે હરેક સંસ્થાના કાર્યવાહકોએ પોતાના ખાતાના હીસાબ એવો સાફ રાખવો કે જેનાથી કોઈને પણ શંકા ઉત્પન્ન થાય નહિ. આજ સુધીમાં જે જે સાહેબોએ પોતાની સંસ્થાનો હીસાબ આ ખાતાદ્વારા સાફ કરાવ્યો હોય તેમને ધન્યવાદ આપે છે અને શેઠ ચુનીલાલ નહાનચંદ એનરરી એડીટરે આ વિષયમાં જે તકલીફ લીધી છે તે માટે તેમનો ઉપકાર માનવામાં આવે છે.

ઠરાવ ૧૭ મો.

આ કોન્ફરન્સના કાર્યકર્તાઓમાં ન્યૂતાંચિક કરવાને માટે જેવી ઠમિટી સમય ન હોવાના કારણથી શ્રી ભાવનગર કોન્ફરન્સમાં મુકરર થઈ હતી, તેવીજ રીતે સમય ન હોવાને કારણે આ કોન્ફરન્સ નીચે લખેલા ચાર સભાસદોની ઠમિટી

શ્રી ગંભીરવિજયજીનો સ્વર્ગવાસ.

૩૯૬

આગામી કોન્ફરન્સની બેઠક સુધી નિમે છે. શ્રીયુત્ બાબુ રાજકુમારસિંહજી ઠલકત્તા, રા. રા. મોતીચંદ ગીરધરલાલ કાપડીયા, રા. રા. ગુલાબચંદજી ઢઢા એમ. એ. જયપુર, શ્રીયુત્ શેઠ દયાલચંદજી જોહરી આગ્રા.

ઉપર પ્રમાણે ઠરાવો થયા બાદ પધારેલા પ્રતિનિધિઓનો; સ્વયંસેવકોનો અને કોન્ફરન્સના કાર્યમાં મદદ આપનારાઓનો આભાર માનવા સંબંધી ઠરાવો પસાર કરવામાં આવ્યા હતા. પધારેલા પ્રતિનિધિઓની તરફથી પોતાના કરવામાં આવેલા સત્કાર સંબંધી આભાર માનવામાં આવ્યો હતો.

ત્યારબાદ લુધીઆણા નિવાસી શેઠ હકમચંદજી અને અંબાલા નિવાસી શેઠ ગંગારામજીએ આવતી કોન્ફરન્સ પંબજમાં ભરવાની માગણી કરી હતી. તેને માટે સ્થળ અને વખત બીજા આગેવાનોને મળીને હવે પછી જોડેર કરવા જણાવ્યું હતું. આ માગણીનો સ્વીકાર કરવામાં આવ્યો હતો.

પ્રાંતે પ્રમુખ સાહેબે બબવેલા સંતોષકારક કાર્ય માટે તેઓ સાહેબનો તેમજ સ્વાગત કમિટીના પ્રમુખ સાહેબે લીધેલી તસ્દી માટે તેમનો આભાર માનવાની દરખાસ્તો મુકવામાં આવી હતી તે હર્ષનાદ સાથે પસાર થયા બાદ પ્રમુખ સાહેબે બતાવેલી ઉદારતાનો સ્વીકાર કરી મેળાવડો બરખાસ્ત કરવામાં આવ્યો હતો.

શાસનદેવ શ્રી સંઘનું કલ્યાણ કરો.

પૂજ્યપાદ પંન્યાસજી

શ્રી ગંભીરવિજયજીનો સ્વર્ગવાસ.

(૨)

આ મહાત્માનો જન્મ સંવત. ૧૯૦૦ ના ચૈત્ર શુદ્ધિ ૩ જે શહેર ગ્વાલી-અર પાસે ગામ સોનાગીરમાં થાયના નહીં કરનારા એવા ભાગોર જાતિના બ્રાહ્મણમાં થયો હતો. તેઓ શ્રાવકોના પ્રસંગથી જૈનપણું પામ્યા હતા. ત્યારબાદ સંવત. ૧૯૨૪ માં ચતિપણું, સંવત ૧૯૩૧ માં ગણિ શ્રી મુક્તિ વિજયજીના હસ્તથી શાંતમુર્તિ મુનિરાજ શ્રી વૃદ્ધિચંદજીના શિષ્ય તરીકે સંવેગી દીક્ષા અને સંવત ૧૯૪૮ માં ગણિ તેમજ પંન્યાસ પદવી મેળવી હતી. તેઓ જૈનાગમના સવિશેષ બોધવાળા અને સતત અભ્યાસી હતા. પઠન પાઠન એજ તેમનો આખા દિવસનો

વિષય હતો. તેઓ સાહેબે ત્રણ ચાર ટીકાઓ ઉપરાંત પૂજાઓ, સ્તવનો, મંત્રાઓ, પદો ને ગુંદગીઓ પુષ્કળ બનાવેલી છે. તેમની કચેલી પદ્યબંધ રચનાઓ પૈકી પ્રથમ શ્રી ગંભીરવિજયજી કૃત સંપ્રાદ્ય એ નામની એક ગુદ છપાઈ હતી, ત્યારબાદ તેમની રચેલી તમામ પૂજાઓ છપાણી છે. અમારી સભા તરફથી જ્ઞાનસાર ઉપર કચેલી ટીકા છપાઈને બહાર પડી છે. શાંતસુધારસ ઉપરની ટીકા છપાય છે ને તે પ્રસિદ્ધ થયા બાદ અધ્યાત્મસાર ઉપરની ટીકા છપાવાની છે. પ્રથમની એ ટીકાનું પૂર ત્રણ ત્રણ હજાર શ્લોક પ્રમાણ છે, ને ત્રીજી ટીકા આદ્ય હજાર શ્લોક પ્રમાણ છે. નયકર્ણિકા ઉપર રચેલી ત્રણ ટીકા બનારસ પાઠશાળા તરફથી છપાયેલ જૈન સ્તોત્ર સંપ્રાદ્યમાં છપાયેલ છે, જીંદગીના છેવટના લાગમાં તેઓ સાહેબને જીંદગીની અસ્થિરતા સમજાણી હતી, તેથી તેઓ વારંવાર તેવા ઉદ્ગારો કાઢ્યા કરતા હતા. જ્યોતિષના વિષયમાં તેઓ સાહેબે સારી પ્રવિણતા મેળવી હતી. જ્યોતિષને લગતા જૈન ગ્રંથોના તેઓ સાહેબને સારો અભ્યાસ હતો. દીક્ષા પ્રતિક્ષા વિગેરેના મુહૂર્તો જોઈ આપવામાં તેઓ પૂરા વિચક્ષણ હતા.

પ્રાંત સમયની પ્રસાદી તરીકે તેઓ સાહેબે જીવની અનાદિનિગોદથી માંડીને શિદ્ધાવસ્થા પર્યંત જે જે સ્થિતિ થાય છે તેનો ચિત્રાલેખ કરી બાંને બાંબુએ તે સંબંધી હકીકત લખીને પાંચ દશ શ્રાવકોને તે સંબંધી સારી રીતે સમજાણુ આપી હતી.

તેઓ સાહેબે છેડી કૃતિ તરીકે ગુજરાતી ભાષામાં પ્રશ્નોત્તર રૂપે તત્ત્વવાર્તા નામનો લેખ લખ્યો છે. તે અમારી સભા તરફથી છપાયેલ છે અને જૈન ધર્મ પ્રકાશના આહોકોને ભેટ દાખલ આપવામાં આવનાર છે. આ લેખ અત્યંત ઉપયોગી થઈ પડે તેવો છે. તે આગળ ચલાવવાનો હતો પરંતુ તે ધારણા પાર પડી શકી નથી.

આ મહા પુરુષ ગયા પોસવદિ ૮ ની રાત્રિએ સ્વર્ગવાગ્મી થયા છે. તેમના સ્વર્ગવાસથી જૈનકોમને ન પૂરી શકાય તેવી અલુધારી ખોટ પડી છે. તેમની જોડમાં મુકીએ તેવા મુનિઓ બહુ સ્વદપ દૃષ્ટિએ પડે છે. તેમના વિરહથી જૈન સમુદાય અત્યંત ખેદયુક્ત થયેલો છે. કાળની ગતિ દુરતિક્રમ હોવાથી મનને શાંતિ આપ્યા શિવાય બીજો ઉપાય નથી. પાંચમા આરાની વિષમતા આ બનાવથી પ્રકટ જણાઈ ગાવી છે. અવસર્પિણી કાળનું એજ મહાત્મ્ય છે.

આ બનાવના બખર તાર અને પોસ્ટદ્વારા અનેક જગ્યાએ આપવામાં આવતાં ઘણે સ્થાનકે આરંભના કાર્યો બંધ કરવામાં આવ્યા છે, હડતાળો પડી

છે, પાળી પળાણી છે, જીવો છોડાવ્યા છે, ખરડાઓ થઈને આંગી પૂજા ભક્તિ વિગેરે કાર્યો થયા છે, કેટલેક ઠેકાણે અઘ્રાઈ મહોત્સવ થયા છે, અનેક મુનિમહારાજનોએ દેવવંદન ક્રિયાઓ કરી છે અને સંસારની અસારતાનો ભવ્ય જનોને ઉપદેશ આપ્યો છે.

ભાવનગરના શ્રી સંઘે અતસમયને લગતી ક્રિયા ઘણી ઉત્તમ રીતે કરીછે, આખા શહેરમાં હડતાળ પડાવી છે, પવિત્ર સ્થાનમાં અગ્નિ સંસ્કાર કર્યો છે અને એક ખરડો કરી પાવાપુરી તીર્થની રચના સાથે માહ શુદ્ધિ ૧૪ થી અઘ્રાઈમહોત્સવ કર્યો છે. એ મહોત્સવમાં દરરોજ જુદી જુદી પૂજાઓ વાજત્રો સાથે ભણાવવામાં આવી છે, અને જિનેશ્વરની દ્રવ્યભાવ ભક્તિ અનેક પ્રકારે કરીછે.

એ મહાત્માની જીંદગીના છેલ્લા દિવસે ભાવનગરના શ્રી સંઘે મળીને એક ફંડ-તેઓ સાહેબની યાદગિરિ કાયમ રાખવા માટે ધ્યાનવૃદ્ધિચંદ્ર જૈન વિદ્યાશાળા સાથે સંયુક્ત શ્રી ગંભીરવિજયજી જૈન પુસ્તકાલય સ્થાપવામાટે કર્યું છે. તેની અંદર સુમારે ત્રણ હજાર રૂપીઆ ભરાયા છે. હજુ ફંડ આગળ શરૂ છે. કેટલાએક ધંધુઓનો વિચાર આ ફંડને વધારે વૃદ્ધિગત કરી પુસ્તકાલય ઉપરાંત જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળા સ્થાપન કરવાનો છે. કારણકે ભાવનગરખાતે શ્રાવક ભાઈઓને ઉપયોગી થઈ પડે તેવા પુસ્તકાલયો બે ત્રણ છે, તેથી આ પુસ્તકાલયમાં તેવાજ પુસ્તકો ખરીદ કરી તે દ્રવ્યનો વ્યય કરવા કરતાં મુનિ મહારાજને વ્યાકરણ અને ન્યાય વિગેરેના અભ્યાસ સારી રીતે કરાવી શકાય એવું સાધન બની આવે તો તે જરૂરીઆતવાળું છે. આ સંઘંધમાં પ્રયાસ શરૂ છે અને પંન્યાસજી મહારાજના ગુરૂભાઈઓને, શિષ્યવર્ગને તેમજ તેમના ભક્તિવાળા શ્રાવક ભાઈઓને તે સંઘંધી આ લેખથી પ્રાર્થના કરવામાં આવે છે. તેથી જો બહાર ગામથી તેમજ ભાવનગર ખાતેથી સારી મદદ મળશે તો એ ધારણાનો અમલ કરવામાં આવશે.

પ્રથમથી કરેલી ધારણા અનુસાર પુસ્તકાલય સ્થાપન કરવા સંઘંધી આદેશ માહ વદિ ૮ મે આપવામાં આવ્યા હતા અને માહ વદિ ૯ મે બહુ ધામધુમ સાથે જિનરાજસહિત પુસ્તક સંઘંધી વરઘોડો ચડાવવામાં આવ્યો હતો. આ કાર્યનો આદેશ શા. જીવરાજ જીગજીવનને આપવામાં આવેલ હોવાથી તેણે બહુ સારી ઉદારતા દર્શાવી હતી. વરઘોડાની શોભા બહુ સરસ આવી હતી. રાત્રિએ તે પુસ્તક સાધ્વીજીને ઉપાશ્રયે પધરાવી ત્યાં રાત્રિજગો કરવામાં આવ્યો હતો અને વદિ ૧૦ મે સવારમાં સામાન્ય વરઘોડો ચડાવી જૈન વિદ્યાશાળા માટે નિર્માણ થયેલા શેઠ કસ્તુર દીપચંદ્રવાળા મકાનમાં પધરાવવામાં આવ્યું હતું.

